

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 33 • NUMMER 9 • SEPTEMBER 2007

OLAT scoort in Londen

.....

Vierdaagse-verslagen

22-25

Zware Ardennen-etappe

26-28

Omleiding Hertog Hendrikpad

29

*Winnifred van den Boom
legde dit sfeerbeeld vast van
de Kempische Wandeldagen.*

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Boetje Huliselan
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:
Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl
040 2550342

Redactie:
Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Opmaak:

Mirjam Kies

Verzending OLAT-Nieuws

Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij – NIEUW ADRES PER 1 SEPT

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Zie ook www.olat.nl*

INHOUD OLAT NIEUWS 9

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Jubileumtocht	4-5
In Memoriam Nellie Peters <i>Hein Lenders</i>	6
Onze jarigen	6
De laatste Mohikaan...? <i>Mirjam Kies</i>	7
Ledenadministratie & Ziekenboeg	8
Prikbord <i>Theo Tromp</i>	8-9
Clubkampioenschap, stand & programma	10
LPS-nieuws <i>Hans de Vries</i>	11-12-13
Met escorte voor de troepen uit <i>Marcelino Sobczak</i>	14-15
Zelf paadjes ontdekken het allerleukst <i>Mirjam Kies</i>	16-17
Rooise Avondvierdaagse <i>Henk Pots</i>	18
Hallo Wandelaars! <i>Inge Mol</i>	18
Kempische Wandeldagen: geweldig! <i>Anneke Lieven</i>	19
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	20-21
Personalialia	21
Vierdaagse: geen medaille, wel veel lol <i>Joop Reichenfeld</i>	22-23
Vierdaagse: schuifelend de Maasbrug over <i>Klaas Bakker</i>	24-25
Zware bergetappe in de Ardennen <i>Ad van Asten m.v. Jo Willems</i>	26-27-28
Mooie omleiding Hertog Hendrikpad <i>Mirjam Kies</i>	29
Constant aan de wandel: Castlebar <i>Constant Dedel</i>	30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Spoorwegovergangen (slot). De spoorwegovergangen in de Meierij blijven voorlopig open. Hierdoor wordt een halt toegevoerd aan de dreiging van versnippering van wandelgebieden, het doorsnijden van wandelwegen en het isoleren van dorpskernen, waardoor startcafés afgesneden worden van hun nabijgelegen wandelgebied. Reden? Minister Eurlings vindt dat je de belangen van de spoorwegen, het verkeer, wandelaars en fietsers sámen moet afwegen en dat je niet alleen spoorwegen moet sluiten met het smoesje dat het zo goed is voor de veiligheid. Bovendien is het geld voor de komende jaren op. ProRail ziet er dus voorlopig vanaf.

Verzorging tijdens de vierdaagse. Vraag: waarom is de OLAT-verzorging tijdens de vierdaagse in Apeldoorn gratis en in Nijmegen niet? In Nijmegen mag er verkocht worden vanuit de OLAT-kraam en in Apeldoorn niet. Om toch uit de kosten te komen, staat er in Apeldoorn een pot voor een vrijwillige bijdrage. We nemen aan dat iedere wandelaar die gebruik maakt van de OLAT-stand dit potje niet over het hoofd ziet.

OLAT-embleem. We willen er nogmaals de aandacht op vestigen dat iedereen een extra OLAT-embleem kan verkrijgen door een bedrag van 5 euro over te maken op girorekening 17.75.156 t.n.v. 'penningmeester OLAT'. Graag met vermelding van 'OLAT-embleem'. Het wordt u dan automatisch toegestuurd.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Voor velen is de vakantie weer voorbij. De meesten van ons zijn weer met de dagelijkse werkzaamheden bezig en de vakantie lijkt alweer vergeten, zo vlug gaat alles voorbij. Maar ik hoop dat eenieder heeft mogen genieten van zijn of haar vakantie. Zo is ook OLAT weer begonnen met de dagelijkse bezigheden.

Als eerste gaan de felicitaties uit naar degenen die in Engeland de honderd mijl hebben gelopen en wel op 28 en 29 juli 2007. De eerste drie plaatsen waren voor Nederland, en daarvan waren er maar liefst twee voor OLAT. U leest hierover in dit OLAT Nieuws.

Bij mijn terugkomst van de vakantie en het nakijken van de mailbox, trof ik ook een paar trieste berichten aan, met name het overlijden van Nellie Peters-van Eersel uit Lage Mierde. Zij was al geruime tijd ziek, maar je wordt door zo'n bericht toch opgeschrikt. Nellie was vele jaren penningmeester van wandelsportvereniging OLAT. Onze gedachten gaan uit naar haar man Henk en de kinderen. We wensen jullie veel sterkte met het verlies van je dierbare vrouw en moeder.

Zo ook kwam het bericht binnen dat onze vormgever Marten Hogeweg met onmiddellijke ingang is gestopt met zijn werk voor OLAT. Nu hebben we Mirjam Kies wel om een deel van zijn taken over te nemen binnen de redactie van OLAT Nieuws, maar niet zoals Marten want zij is nu eenmaal geen geschoold graficus. Daar komt bij dat de redactie nu nog maar uit twee mensen bestaat, Mirjam en Peter van de Ven, en de hoeveelheid werk veel te veel is voor hen samen. En Peter heeft aangegeven er eind dit jaar mee te willen stoppen.

Dus doe ik hier een dringend beroep op alle leden van OLAT die ervaring hebben op een bepaald gebied, bijvoorbeeld fotografie of internet, of die goed kunnen schrijven. Laat van u horen bij Mirjam Kies of een van de bestuursleden. Reageer alstublieft, we zouden er niet aan mogen denken dat we ons mooie OLAT Nieuws zouden moeten beknotten.

Door deze omstandigheden zullen we ook ons Klompenpad-gidsje niet kunnen realiseren. Want hiervoor is Marten eveneens weggefallen als vormgever en er is nog geen vervanger gevonden. Maar we blijven hopen, en als de nood hoog is is de redding nabij.

Ik ga eindigen met mijn vaste spreuk:

Allen aan de wandel!

Tot volgende maand, bij onze Jubileumtocht,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Janet van Gennip
040 2552742/040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens. Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

ZOMERPROGRAMMA 2007

Datum	Route	Startpunt
11 sep	de Zwarte Bergen	Camping de Zwarte Bergen, 0497-541373 Zwarte Bergendreef 1, 5575 XP Luyksgestel
25 sep	Tocht rond Heeswijk	Boerderijtje van Houten, 0413-292543 Heeswijkseweg 2, 5473 KV Heeswijk/Dinther
09 okt	Rondje Vinkel	Pannekoekenhuis Pimpernel, (op camping) Werstkant 17, 5258 TC Berlicum, 073-5030509
23 okt	Dennendijkseroute	Café De Bonte Kip, 0493-688108 Vorstermansplein 24a, 5725 AM Asten/Heusden

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006/2007

Datum	Startpunt
11 sep	Den Beckart
18 sep	't Riethof
25 sep	Oud Rooy
2 okt	Den Toel
9 okt	Den Beckart
16 okt	't Riethof
23 okt	Oud Rooy
30 okt	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2007

22/23 september GR 126 JHB Namen

zat. 19 km
zon. 25 km

NB: voorinschrijven tot 31 mei

27 oktober GR 512 Boutersem - Neereisse 26 - 21 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur

Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,

6006 ZM Weert, 0495 537775

toon.van.wordragen@hetnet.nl

JUBILEUM-SPECIAL

20-21 oktober 2007

OLAT viert het 40-jarig bestaan met een dubbel wandelevenement in Sint-Oedenrode: de Jubileumtocht. Een combinatie van de Winterserietocht met drie lange afstandstochten van resp. 160, 120 en 80 km.

Zaterdagochtend 20 oktober gaan de eerste lange afstandslopers van start. Later volgen de overige lange afstanden. Op zondag maken zij gebruik van het langste parkoers (40 km) van de Winterserietocht.

Startplaats:

Café-zaal De Beurs
Heuvel 44
5492 AD Sint-Oedenrode

Afstanden Winterserie:

10 - 15 - 20 - 30 - 40 km

Starttijden Winterserie:

40 - 30 km: zo. 08.00-09.30 uur
20-15-10 km: zo. 09.00-12.30 uur

Lange Afstand:

160 km: za. 10.30 uur
120 km: za. 17.30 uur
80 km: zo. 0.30 uur
(Overige info: zie LPS-pagina's)

Inschrijfgeld Winterserie:

10 en 15 km € 2,60
20 km € 3,10
30 en 40 km € 3,50

Korting:

OLAT-leden € 2,00
Bondsleden € 0,50

(uitsluitend op vertoon geldige lidmaatschapskaart)

Verzorging: op de wagenrustposten onderweg is brood, koffie, thee etc. verkrijgbaar. Dit is inbegrepen in het inschrijfgeld.

Informatie Winterserie:

Marinus van Roosmalen

0413 475467 of winter@olat.nl

VEERTIG JAAR WANDELSPORTVERENIGING OLAT 1967-2007

IN MEMORIAM

Nellie Peters

Op 15 september 2005 kregen Nellie Peters-van Eersel, haar echtgenoot Henk, kinderen en kleinkinderen de vreselijke onheilstijding dat Nellie ongeneeslijk ziek was en nog maar een korte tijd te gaan had. Het zijn uiteindelijk nog bijna twee jaren geworden waarvan alleen de naast betrokkenen de zwaarte kennen. Toch kwam het bericht van haar overlijden op een onverwacht moment. Het deed daarom een beetje schrikken.

Menigeen zal zich Nellie blijven herinneren als een goed meelevend en meedenkend lid van OLAT. Dat heeft zij onder meer laten blijken doordat zij een periode lang, binnen het bestuur van OLAT, de functie van penningmeester bekleedde. Ook daarna was ze haar opvolger behulpzaam bij het verzorgen van een deugdelijke boekhouding. Zelf heb ik eveneens haar bijstand mogen ervaren tijdens de

periode dat ik penningmeester van OLAT mocht zijn. Aangeleverde codeerstaten werden door Nellie, via de computer, tot een begrijpelijke boekhouding verwerkt. OLAT en ook ik zelf zijn Nellie daarom blijvend dank verschuldigd.

Ook op veel wandeltochten waren Nellie en Henk aanwezig, en ze waren graag geziene wandelaars. De vierdaagse van Apeldoorn mocht zich, in een reeks van jaren, op hun deelname verheugen. Enkelen hebben Nellie en Henk nog gezien bij de Grenzeloze Tocht op 28 december 2006. Ondanks het feit dat iedereen die Nellie kende, toen kon zien dat zij veel te doorstaan had, viel het op dat ze zeer optimistisch was en zich zo maar niet gewonnen gaf, hoewel die strijd niet te winnen was.

Met het heengaan van Nellie is OLAT een beetje armer geworden.

Nellie, RUST IN VREDE.

Namens OLAT,
-Hein Lenders-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

SEPTEMBER

15 Maria van Stratum	Best
15 Bert Vloet	Uden
16 Lilian Jansen	Oss
16 M. Paardekoooper	Valkenswaard
16 Hanny Klumpkens	
16 René van Keulen	Geffen
16 Sjors Liebrechts	Heeze
16 Trijnie v.d. Schans	Eindhoven
17 André Geerts	Eindhoven
18 Piet Huyberts	Sint-Oedenrode
18 Henk Verhagen	Sint Michielsgestel
18 Geert Hendriks	Sint-Oedenrode
18 Joop Schijf	's-Gravenhage
19 Dorine Dekker	Eindhoven
20 Ria van Gestel	Sint Michielsgestel
20 Benita van Erp-Verbakel	Zijtaart
20 Anny van Asseldonk-van de Sanden	Zijtaart
20 Eveline van der Linden	Mierlo
21 Dorien Brans	Breugel
21 Jos van Zantvoort	Geldrop
21 Lydia ten Hoeve de Ligt	Utrecht
21 Bert van Deursen	Rosmalen
21 Jolana Meeuwssen	Boxtel
22 Frank Marchand	Tilburg

24 Sjef Koolen
24 Coby Cissen - v.d. Ven
24 Jan van Esch
25 Theo van Boxmeer
25 Leo Buijtenweg
25 Ria van den Bogaart
26 Arie Evegroen
26 Jan Soetens
26 Jan Passchier
27 Piet de Ruijter
27 Bert Geeven
27 Annelies Hund
27 Letitia Wolffensperger
28 Nelly van Roosmalen
28 Caroline Vernie
30 Sjef van Gestel

OKTOBER

1 Louis Claassen
1 Lon Kraan
2 Frits Benjaminsen
2 Hennie Maathuis
2 Jan Hendrix
2 Heerke van Doorne
2 Thalia Wolffensperger
3 Johan Wijdeven
3 Mia Vaassen - Janssen
3 Marga Verduin - Smits
3 Peter van Zon

Nederweert Eind
Eindhoven
Sint-Oedenrode
Boekel
Eindhoven
Helmond
Ouderkerk a/d IJssel
Veldhoven
Krommenie
Breda
Sint-Oedenrode
Eindhoven
Weert
Sint-Oedenrode
Eindhoven
Lommel (B)
Eindhoven
Eindhoven
Weert
's-Hertogenbosch
Weert
Veghel
Valkenswaard
Sint-Oedenrode
Lage Mierde

4 Frans Peters	Sint-Oedenrode
5 Harrie de Bont	Waalre
5 Paula Kersten	Uden
6 Mart Douven	Ospel
6 Jeannet Leeson - Heldoorn	Nuenen
7 Ina van Kessel - van Erp	Eersel
7 Ilone Douma	Berkel en Rodenrijs
7 Carmen Mulders	Eindhoven
8 Eduard Dix	Ede
8 Jans van Griethuysen-van Schaik Hazerswoude	
8 Diny Verschuijten - van Eijk	Sint-Oedenrode
8 Jan de Wit	Veghel
8 Wilma Gommers-de Baay	Sint-Oedenrode
9 Mariet Ahlers - Geurts	Eindhoven
9 Rina van der Heijden - van der Leest	Veghel
9 Theo Lormans	Leunen
10 Mariet Douven - Mackus	Ospel
12 Ruud van Woensel	De Beeren
12 Anny van Veggel	Deurne
12 Maurice Stassen	Eindhoven
12 Marianne van der Sterren	Mierlo
13 Francien van Berkel	Erp
15 Paul van Leeuwen	Mierlo
15 Tom de Wilde	Fijnaart
15 Jan Slagboom	Son

Vanwege de verhuizing van de OLAT-redactie ontbreken enkele gegevens in dit overzicht. Onze excuses daarvoor.

De laatste Mohikaan...?

Beste lezer,

Middenin de zomervakantie heeft onze vormgever Marten Hogeweg onverwacht al zijn werkzaamheden voor OLAT beëindigd.

Daarmee is een groot gat geslagen in de bezetting van onze redactie, want Marten maakte van zijn werk zijn hobby en andersom, en had gaandeweg steeds meer taken naar zich toe getrokken. Nadat ons ledenblad in 2005 door hem in een mooi nieuw jasje was gestoken, bleef hij eraan sleutelen om het nog beter te maken, ontwierp hij nieuwe logo's, legde een fotoarchief aan, poetste lelijke advertenties op en breidde zijn bemoeienis ook uit naar de web-editie van OLAT Nieuws, externe communicatie en nog veel meer.

Dat had helaas tot gevolg dat de werkdruk die hij zichzelf oplegde, hem teveel is geworden. In plaats van een lieve lust werd het een looien last.

Met zijn vertrek is pijnlijk duidelijk geworden dat de redactie uit veel te weinig mensen bestaat. Want zo'n omvangrijk takenpakket overnemen is voor niemand doenlijk – en zeker niet op langere termijn.

Daarbij heeft onze collega Peter van de Ven te kennen gegeven dat ook hij eind dit jaar uit de redactie wil treden. Hij heeft er dan zo'n negen jaar opzitten als kritisch en secuur eindredacteur. De kleinste foutjes ontsnapt niet aan zijn aandacht. Dat hij al heel lang meedraait in de wandelwereld en zowel binnen als buiten OLAT heel veel mensen kent, is altijd een extra voordeel geweest.

Als schrijver van eigenzinnige stukjes zult u Peter voorlopig niet hoeven missen, maar als redactielid zijn wij hem binnenkort definitief kwijt.

**Blijft over: ondergetekende.
De laatste Mohikaan.
Tenminste: als zich niet heel snel
nieuwe mensen aandienen om de
redactie te versterken.**

Maar... feitelijk moet die redactie ook dringend worden gemoderniseerd. Immers, het overgrote deel van onze leden heeft intussen internet en van die mogelijkheden wordt nog veel te weinig gebruik gemaakt.

Wij zoeken dus meerdere mensen met vooral media-technische aanleg.

Ten eerste iemand die weet hoe je een gedrukt blad kunt vertalen naar een aantrekkelijk vormgegeven web-editie. En die ook tussentijds de site actueel wil helpen houden.

Daarnaast iemand die alle binnenkomende foto's kan

verwerken tot internet-albums (op Picasaweb bijvoorbeeld) zodat ze voor iedereen – en daarmee ook voor de redacteurs – makkelijk te vinden zijn.

Sinds het vertrek van Marten is er niemand bij de redactie die over zulke vaardigheden beschikt.

De vormgeving van OLAT Nieuws schuift voortaan door naar mij. Dit betekent onherroepelijk: minder schrijven en grotendeels stopzetten van het overige redactiewerk. Gewoon omdat het anders niet te behappen is. Daarnaast moet dus ook Peter snel vervangen worden als tekstredacteur.

We hebben aardig wat enthousiaste schrijvers in ons midden. Het zou fijn zijn als er tevens leden opstaan die maandelijks wat uurtjes willen spenderen aan het nalezen van de bijdragen van clubgenoten. Het gaat om spelling, stijl en zonodig inkorten.

Maar er zijn misschien ook schrijvers die eens 'n gesprekje willen aangaan met een ander OLAT-lid. Bijvoorbeeld na een bijzondere prestatie, of het bereiken van een mijlpaal. Of iemand die het leuk vindt om kleine nieuwtjes uit de vereniging te brengen.

Alles is mogelijk, en iedereen met gevoel voor taal èn voor mensen is in principe welkom.

**Denk er eens over na,
help OLAT Nieuws in stand te houden!
Want in mijn eentje lukt dit zeker niet!**

Mirjam Kies – redactie OLAT Nieuws

Hier nog eens de vacatures op een rijtje:

Tekstredacteurs (minstens 2)
Fotoredacteur
Webredacteur

Wilt u meer weten over een bepaalde vacature?

Neem contact op met Mirjam Kies,
olatnieuws@tomaatnet.nl
040 - 2550342

PRIKBORD

Nieuws van de OLAT-wandelpaden

Ja het is een tijdje erg stil geweest met de berichtgeving vanuit mijn computer, maar een groot aantal andere zaken had prioriteit. Zodoende schoot de kopij voor OLAT Nieuws erbij in en was ik net te laat met de kopij voor het vorige nummer.

Maar achter de schermen is veel gebeurd. Na een lovend artikel van een hele pagina in diverse regionale dagbladen over ons Airbornepad komen er weer bijna dagelijks aanvragen voor deze wandelgids binnen.

Geslaagden Airbornepad Market Garden

220	M. Leeman	Almere
221	Piet van Buul	Eindhoven (5x)
222	Fon van Buul	Eindhoven (4x)
223	Louis Vernie	Maasbracht
224	P.A. Schreurs	Herten
225	Caroline Dinnissen-Vernie	Maasbracht
226	Jan Dokter	Hoorn
227	Tonny van Neerven	Beek en Donk
228	J. Brouwer	Amsterdam
229	H. Brouwer	Amsterdam
230	Addi Nouwens	Schaijk
231	Joop Beekers	Schaijk
232	G. van Alebeek	Schijndel
233	Toon Beekmans	Beek en Donk
234	Annie Beekmans	Beek en Donk

Geslaagde Hertog Hendrikpad

494 Wim v.d. Biggelaar Best (2x)

Geslaagden Graaf van Hornepad

Carin Baetsen Meyel
Annelies Zeegers Meyel

Geslaagde Grenslandpad

Constant Dedel Baarn

Geslaagde Pelgrimspad 1

C.F.J. van den Heuvel Best

Roois Klompenpad

Helaas moeten we de uitgave van ons Roois Klompenpad even in de ijskast zetten. Dit heeft verschillende redenen. Door het plotselinge vertrek van onze grafische man Marten Hogeweg ontbreekt de directe kennis om de gids drukklaar aan te leveren en heeft het OLAT Nieuws voorrang. Echter ook ontwikkelingen in Noord-Brabant op het gebied van de knooppuntroutes maken een afstemming met het SRE en andere organisaties noodzakelijk. Mogelijk kan ons wandelpad ingepast worden in deze plannen.

Maar uitstel zal zeker geen afstel worden. Of er een gids zal verschijnen, blijft nog even de vraag. Maar in ieder geval zal de Klompenpad-route binnenkort geplaatst worden op de website GoXchange (www.GoXchange.nl) zodat u hem kunt downloaden voor GPS en de kaartjes kunt uitprinten. Ook de beschrijving komt t.z.t. in een eenvoudige vorm beschikbaar.

Op GoXchange zullen meer OLAT-routes worden gezet. Maar er is daar nog meer te zien. Bijvoorbeeld hoe o.a. de Jubileumtocht in Google eruit ziet. En ook hoe het Jubileumpad van de KNBLO-NL in Limburg en in Zeeland gaat lopen.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404,
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Piet Bressers
nieuw adres: Spoordonkseweg 41 A,
5688 GN Oirschot

Dhr. Gerard Meeuws
nieuw adres: Oliemolen 11,
5712 MH Someren

AANMELDINGEN

Dhr. Cees Gutteling
Nieuweweg 75, 3248 BD Milissant
Mevr. Marry van Wijk
Het Binneveld 13, 5491 ZC Sint-Oedenrode
Mevr. Wil Rieken
Dalweg 40, 6865 CT Doorwerth
Dhr. Jan Erven
Sint Sebastiaanstraat 12, 5688 TL Oirschot
Mevr. Hansje Muzers
Amstelstraat 21, 5626 BX Eindhoven
Dhr. en mevr. Ruud en Lia Hoppener-Grund
Kapershoekseweg 19,
3191 GN Rotterdam-Hoogvliet

OVERLEDEN

Mevr. Nellie Peters - van Eersel
Richelpad 8, 5094 GM Lage Mierde

ZIEKENBOEG

Velen zullen deze zomer zeker niet de mooiste gevonden hebben, maar voor **Ad Mollen** was er helemaal niets aan. Hij lag/zat meestal achter de ramen van het Academisch Ziekenhuis in Maastricht (tot nu toe 68 dagen). Sinds maandag 13 augustus is Ad weer even thuis, in afwachting van een tweede operatie, die waarschijnlijk in september zal plaatsvinden. Hij bedankt iedereen die naar aanleiding van het berichtje in het juni-nummer hem met een kaartje, telefoontje of bezoekje heeft opgevrolijkt.

Zijn adres is nog steeds:
Willem Pijperstraat 2C,
5654 BM Eindhoven,
tel. 06 - 20384494. Op dit nummer is hij ook in Maastricht bereikbaar.

PRIKBORD

Dus: meld je aan als OLAT-lid bij de OLAT-groep aldaar op de site. Je kunt er steeds meer routes vinden om zelf nog na te lopen.

Markeerdersdag

Op zaterdag 13 oktober houden we in Geldrop een Markeerdersdag. De leden die de jubileumpaden van KNBLO-NL gaan onderhouden wordt hier het markeren bijgebracht. Verder is deze dag bedoeld om iedereen weer even op te frissen en aanpassingen door te geven, zodat we allemaal volgens dezelfde standaardisatie de paden onderhouden. Het moet eigenlijk niet zo zijn dat men kan zien waar een andere markeerder begint. We zullen hierbij de handleidingen van het Wandelplatform LAW en volgens de richtlijnen uitgegeven door de NWB.

Mocht uw belangstelling gewekt zijn en voelt u er ook voor een traject te gaan bijhouden? Neem dan contact met mij op. We zoeken ook nog markeerders in Noord-Brabant. Vanaf Maarheeze via Eindhoven, Tilburg naar Breda.

Oorkondes

Zoals velen weten, ontvangen de wandelaars die een van onze paden uitwandelen een oorkonde en sticker plus een wandelspeld of embleem. Het is niet erg veel werk, maar er komen toch wekelijks een aantal meldingen van binnen.

Nu doe ik dat tussen al het andere werk door, maar misschien leest u dit en denkt: 'ach, dit lijkt mij nu een leuk klusje voor mij'. Je kunt het in je zelf te bepalen tijd doen. Wel moet je de beschikking hebben over een computer met printer. Mocht je voelen om deze wijze ook iets voor onze actieve vereniging te doen, schroom niet om contact met mij op te nemen.

Tot volgende maand,
-Theo Tromp-

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO-NL

Afgelopen periode zijn weer een groot aantal wandelvrienden geslaagd bij de Kennedywalker of Long Distance Walker.

Super Long Distance Walker

078 Jan Asselberghs Vremde (B) Wandelmee

50 x MASTER KENNEDY WALKER

009 Jan Steven Bakker WS'78

25 X KENNEDY WALKER

038 Bert Pakvis Den Haag

039 Nicole Nacken Helmond OLAT

040 Wim Bandsma Hilversum WS'78

041 Frans de Voght Turnhout (B) RWV

Master Kennedy Walker (goud)

Nico van Hassel	Rosmalen	
Rien Minheere	Middelharnis	RWV
Hans van Ginkel	Zwijndrecht	OLAT
Donny Meijerink	Haaksbergen	WK DIO
Koos van der Maden	Wijchen	WIOS'81
Wim Freriks	Winterswijk	sv de LAT, OLAT, Wandelmee

Kees van Beek	Breda	
Theunis Boogaard	Swifterband	
Rob Faltin	Amsterdam	wsv Noord-Holland
Jan Arts	Boxmeer	wsv Noord-Brabant/ Zeeland

Jan Karel Bolier	Brummen	WS'78, wsv Gelderland
------------------	---------	--------------------------

Peter Haas	Munstergeleen	wsv Echt
Johan Hut	Haarlem	EMM
Louis Kemper	Alblasserdam	Nooitgedagt
Theo van de Elzen	Schaijk	

Super Kennedy Walker (zilver)

Wyp de Vries	Haarlem	WS'78
--------------	---------	-------

Teus van Meeteren	Sliedrecht	WS'78
-------------------	------------	-------

Martien van Achterberg	Breda	OLAT
------------------------	-------	------

Martijn van den Boogaard	Spijkenisse	Botu
--------------------------	-------------	------

Arie Boertjes	Willemstad	RWV
---------------	------------	-----

Herman Groenewegen	Arnhem	
--------------------	--------	--

E.M.de Graaff-van Duin	Egmond a. Zee	
------------------------	---------------	--

Kees van Beek	Breda	
---------------	-------	--

Corola Regts	Almelo	
--------------	--------	--

Marc Spierings	Tilburg	
----------------	---------	--

Leo Hollemans	Leersum	
---------------	---------	--

Hugo Bonnyns	Aarschot (B)	
--------------	--------------	--

Henk van Halen	Eindhoven	
----------------	-----------	--

Kennedy Walker (brons)

Wyp de Vries	Haarlem	WS'78
--------------	---------	-------

B.R.M. Schuren	Hulst	
----------------	-------	--

C.P.M. Peeters	Almere	
----------------	--------	--

Pieter Hendricks Franssen	Groesbeek	
---------------------------	-----------	--

Vicky Delaney	Nijmegen	
---------------	----------	--

John Slot	Chilliwacke	Mount Cheam (Can.)
-----------	-------------	--------------------

Niels Tielenburg	Harderwijk	
------------------	------------	--

Michaël Kors	Zutphen	GWB
--------------	---------	-----

E.M. de Graaff-van Duin	Egmond a. Zee	
-------------------------	---------------	--

J. Vos	Landgraaf	
--------	-----------	--

Ed de Ruitter	IJmuiden	
---------------	----------	--

Aartje de Joode-v.Amersfoort	Epe	DES-Utrecht, Berg&Bosdravers(B)
------------------------------	-----	------------------------------------

Rob de Joode	Epe	DES-Utrecht, Berg&Bosdravers(B)
--------------	-----	------------------------------------

Jaap de Jong	Zuidlaren	FLAL, TIGO
--------------	-----------	------------

Sylvia Flink-v.d.Horst	De Meern	
------------------------	----------	--

Jan Karel Bolier	Brummen	WS'78, wsv Gelderland
------------------	---------	--------------------------

Arnold de Jong	Nijmegen	WS'78
----------------	----------	-------

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 22-08-2007

1	Marcelino Sobczak	12660	57	Paul Canters	1280	88	19	Jans van Griethuijzen	610
2	Pe Everaerts	10305	58	Piet van Buul	1255			Cees Gutteling	610
3	Ernst Westerhoff	8775	59	Jack Hendriks	1120		19	Mariet Douven	610
4	Pieter Boots	8215	60	13 Dagmar Vos	1070			Ton Seetsen	610
5	1 Hanny Klumpkens	7815		Rinus Ars	1070	92		Kees Punselie	580
6	Gerrit Arfman	7210	62	Erik Dikken	1030	93		Cees van Dijk	570
7	Boetje Huliselan	7075	63	Ben Duin	1000	94		Wesley vd Gouw	550
8	Hans Pranger	6400	64	Hans van Grol	970			Frans vd Horrik	540
9	Ton de Jong	6150		Fred Fisser	970	96	21	Mirelle vd Oetelaar	360
10	Kees Lambregts	6100		Wim Brooymans	970		21	Maria van Hoek	360
11	Jan Dinnissen	5775		Jan van Boerdonk	970			Bram Stelling	360
12	Mart Douven	5700	68	Paul Koks	905			Jos Raaijmakers	360
13	Martien van Achterberg	5245	69	Wil Timmermans	900		21	Jannet van Kleeff	360
14	2 Connie Raijmakers	4805	70	Frits v Duijnhoven	865		21	José Schimmel	360
	Huib Raijmakers	4805	71	14 Betsie Geerts	860		21	Caroline Dinnissen-Vernie	360
16	3 Sonja Arfman	4765	72	Piet Bernaerts	855			Peter vd Ven	360
17	Hans de Vries	4490	73	Bart Lutke Schipholt	745			Ted Liebrechts	360
18	Gerrit van Haandel	4190	74	Hans van Ginkel	720			Louis Vernie	360
19	Sjef Koolen	3805		15 Mariette v Ampting	720			Hans Bontekoe	360
20	Hugo Prinsen	3245		Theo Gijzen	720			Kees Mol	360
21	Theo Klanke	3190		Wim Coolen	720	108		Henri Floor	350
22	Jelte van der Zee	3075		Gerrit Legierse	720		26	Maria vd Oetelaar	350
23	Rob Keetlaer	2840		Jan van der Zanden	720			Jan van Houtum	350
24	Wim van Gemert	2775		Hans vd Sanden	720			Theo Tromp	350
25	Evert v Ampting	2720	81	Dirk Belder	710			Geert van Dijk	350
26	Dirk Donders	2700		Ad van Asten	710			Leo Schuurmans	350
27	4 Carry Ombelet	2535		16 Monique Barten	710	114	27	Janny den Braber	30
28	Henk Plasman	2480		Frank Geubbels	710			Onne vd Kraan	30
	Rob Keetlaer	2480		16 Doortje vd Akker	710	116	28	Joop Reichenfeld	25
30	Frits Mennen	2460		Louis Claassen	710			Willem Schoonhen	25
31	Peter Rijkers	2415		16 Hanny van Rijt	710		28	Mirjam Kies	25
32	Jan Warrink	2365							
33	Co Tops	2360							
	5 Henny van de Haring	2360							
35	Ron Timmermans	2270							
36	Cor v/d Heijden	2250							
37	Rik Weverbergh	2245							
38	6 Anja van Kempen	2130							
39	Frances Rouppe vd Voort	2050							
	Rini Welten	2050							
41	7 Nicole Nacken	1950							
	Rolf Craanen	1950							
43	Marco v Heel	1910							
44	8 Rinda Scheltens	1900							
45	Henry Gerrits	1865							
46	9 Jeannette v Boerdonk	1791							
47	Ad Verbakel	1790							
	Henk Vink	1790							
49	Claude Herman	1730							
50	10 Coby Visser	1690							
51	Gerard Meeuws1605								
52	Wim vd Wittenboer	1420							
	Peter Koolen	1420							
54	Klaas Bakker	1400							
55	11 Riet Emans	1335							
56	12 Mieke Raaijmakers	1295							

Programma OLAT-clubkampioenschap

Datum	Plaats	Ver.	Srt.	Afstand	Punten	Bonus
14 sep	Haaksbergen	DIO	L.A.	80 km	360	
15 sep	Nijmegen	RWV	L.A.	160 km	630	
22 sep	Bergeijk	KMB	L.A.	80 km (za.avond)	360	
22 sep	Bennekom	Eur	Eur	75 km	350	
28 sep	Leerdam	Glasstad	L.A.	80 km	360	
29 sep	Leusden	Eur	Eur	75-100-125-150 km	350-430-510-600	
05 okt	Maasland	Maasland	L.A.	80 km	360	
06 okt	Cuijk	65 Land	L.A.	65 km	300	
07 okt	Tilburg	HvB	Prest.	alle afstanden	schema	
12 okt	Waalwijk	Waalw. 82	L.A.	75-100-110 km	350-430-460	
13 okt	BergenDal	LAT	L.A.	60 km	250	
20 okt	St.Oedenrode	OLAT	L.A.	160-120-80 km	630-495-360	400
24 okt	De Lier	Eur	Eur	75 km (wo)	350	
26 okt	Bocholtz	NOAD	L.A.	100-110 km	430-460	

Slechts 1 activiteit per weekend telt mee voor deze competitie

**OLAT-leden: binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:
Ad van Asten 0499 - 47 37 67 of a.asten1@chello.nl**

Eerste snelwandelwedstrijd DAK in Drunen, 3.000 m, 21 juni '07

Voor het eerst organiseerde DAK Drunen een snelwandelwedstrijd. De belangstelling hiervoor was groot: 34 deelnemers. Jacques van Bremen had geen concurrentie en wist deze zoveelste wedstrijd dit jaar weer met gemak te winnen.

Ook bij de OLAT-leden stond deze wedstrijd erg in de belangstelling. De snelste van hen was Ron Timmermans. Sinds Ron bij de senioren hoort, heeft hij niet zo snel meer gelopen. Kort achter Ron kwam Marcelino Sobczak over de streep. Voor het eerst behaalde Marcelino een snelheid van 11,5 km/u in een wedstrijd. Een minuutje later zat het erop voor Boetje; hij loopt vrij constant de laatste periode.

Marco en Bert Timmermans – lang niet meer gezien op dit soort wedstrijden – lieten zien dat ze het snelwandelen nog niet waren verleerd. Marco liep ruim 10 km/u en zijn vader deed er op de 3 km er een minuutje langer over. Klaas Bakker tenslotte wandelde – zoals we van hem gewend zijn – weer ongeveer 10 km/uur.

Wedstrijd 3.000 m snelwandelen te Drunen, 21 juni 2007

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	12:52	14,0
2	Pedro Huntjens	Unitas	1967	14:27	12,5
3	Victor Mennen	Unitas	1963	14:42	12,2
4	Ron Timmermans *	RWV	1982	15:29	11,6
5	Marcelino Sobczak *	UNITAS	1968	15:41	11,5
11	Boetje Huliselan	OLAT	1955	16:34	10,9
15	Marco Timmermans *	RWV	1984	17:46	10,1
17	Klaas Bakker	OLAT	1937	18:05	10,0
20	Bert Timmermans *	RWV	1956	18:40	9,6

* = ook lid van OLAT

2e Wedstrijd Drieluik 5.000 m te Rotterdam, 24 juni 2007

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	23:15,9	12,9
2	Pedro Huntjens	Unitas	1967	24:45,0	12,1
3	Robert van Bremen	RWV	1982	25:31,7	11,8
4	Victor Mennen	Unitas	1963	26:07,3	11,5
5	Ron Timmermans *	RWV	1982	26:57,7	11,1
13	Klaas Bakker	OLAT	1937	30:36,4	9,8
	Boetje Huliselan	OLAT	1955	gestopt	

* = ook lid van OLAT

2e Drieluik Snelwandelen, 24 juni '07

Er was veel belangstelling voor de tweede wedstrijd van het Drieluik Snelwandelen, georganiseerd door RWV in Rotterdam. Van onze vereniging deden drie personen mee. Ron eindigde op een mooie 5e plaats.

Klaas kon deze afstand weer in een goed half uur overbruggen. Boetje moest helaas de strijd staken, omdat hij een blessure had aan de zijkant van zijn knie.

Baanwedstrijd 5.000 m snelwandelen bij Gen. Michaelis in Best, 1 juli '07

Maar liefst 29 lopers namen deel aan de snelwandelwedstrijden in Best bij atletiekvereniging Gen. Michaelis. Niet eerder hebben er aan deze wedstrijd in Best zoveel sporters meegedaan.

Het weer was zonnig en iets aan de warme kant. De 5 km werd – zoals tegenwoordig gewoonlijk – met gemak gewonnen door Jacques. Zijn broer Robert werd tweede. Ons lid Ron, die iedere wedstrijd steeds weer sneller gaat lopen, eindigde fraai op de 4e plaats vlak achter Pedro Huntjens. En Marcelino blijft zich ook alsmar verbeteren en dook op deze afstand voor het eerst onder de 27 minuten

Boetje wist de 3 km in precies dezelfde tijd als 10 dagen geleden op zijn naam te brengen. Over constant gesproken.

Baanwedstrijd 5.000 m te Best, 1 juli 2007

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	23:22,86	12,8
2	Robert van Bremen	RWV	1983	25:47,13	11,6
3	Pedro Huntjens	Unitas	1967	26:33,11	11,3
4	Ron Timmermans *	RWV	1982	26:40,06	11,2
5	Marcelino Sobczak *	Unitas	1968	26:55,90	11,1

* = ook lid van OLAT

Baanwedstrijd 3.000 m te Best, 1 juli 2007

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Boetje Huliselan	OLAT	1955	16:34,14	10,9
2	Ad van Oyen	av Weert	1944	17:51,24	10,1
3	Liesbeth de Smet	Duffel (B)	1982	19:16,48	9,3
4	Jordi Huntjens	RWV	1995	21:13,89	8,5
5	Tilly van de Merwe	Unitas	1953	23:54,07	7,5
6	Hermien Teske	RWV	1949	24:22,43	7,4

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
4-15 sept	Riccione (ITA)	WMA	27e WK Masters 5 km op de baan, 10 en 20 km op de weg
8 sept	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen op de baan (inschrijving gesloten) heren 30 km; vrouwen + junioren A/B 5 km; junioren C/D 3 km
15/16 sept	Roubaix		28 uur van Roubaix
7 okt	Tilburg	Hart van Brabant / RWV	NK 50 km snelwandelen Mannen + NK 10 km snelwandelen Vrouwen + Prestatiewandeltochten van 1 tot 50 km. Bijsterveldenlaan. Starttijden: 10/50 km: 11 u; 20 km: 13 u; 1/3/5 km: 14 u. NK : alleen voorinschrijving, vóór 21 sept. Voor de Prestatietochten ook na-inschrijving bij de start mogelijk. Inschrijven en info: Hans v/d Knaap, 010 - 466 20 15 . Schieweg 232c, 3038 BP R'dam snelwandelen@rotterdamsewandelersportvereniging.nl
14 okt	Sittard	Unitas	Handicap-wedstrijd 3000 m snelwandelen. Starttijd: 15.00 u, Eggerweg 4 Sittard. De langzaamsten starten eerder, met een voorsprong. Info bij Fred Röhner, fred.rohner@abp.nl

3e Drieluik Snelwandelen, 7 juli '07

De laatste wedstrijd van het Drieluik Snelwandelen werd georganiseerd door AV Fortuna in Vlaardingen.

Er stond een straffe wind, waardoor weinig mensen hun beste tijd van dit drieluik konden verbeteren. Wel kon Ron Timmermans dat weer. Zijn tijden blijven maar omlaag gaan.

3e Wedstrijd Drieluik 5.000 m te Vlaardingen, 7 juli 2007

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	23:51,2	12,6
2	Richard Leijenaar	RWV	1959	25:30,4	11,8
3	Pedro Huntjens	Unitas	1967	25:48,7	11,6
4	Robert van Bremen	RWV	1982	25:52,1	11,6
5	Ron Timmermans *	RWV	1983	26:26,3	11,3

* = ook lid van OLAT

Rik Weverbergh in Battersea Park, op weg naar zijn Centurion-titel

100 EM Centurion race in Londen (GB), 28/29 juli 2007 (54 deelnemers)

Pos	C-nr	New C-nr	Naam	Land	Vereniging	Tijd	km/u
1	1031		Marcelino Sobczak *	Nederland	Unitas	19:14:08	8,4
2	1022		Frank van der Gulik	Nederland	de LAT	20:25:36	7,9
3	1009		Boetje Huliselan	Nederland	OLAT	21:07:53	7,6
4	849		Chris Flint	Engeland	London Vidarians	21:14:40	7,6
5		1055	Annie van der Meer (1e dame)	Nederland	RWV	21:18:00	7,6
6	957		Marcel Dekker	Nederland	de LAT	21:27:04	7,5
7	1038		Andrew Titley	Isle of Man	IOM Veterans	21:34:46	7,5
8		1056	David Findel Hawkins	Engeland	Milton Keynes	21:57:13	7,3
9	980		Robert de Wolf	België	RWV	22:10:27	7,3
10	789		Oliver Browne	Engeland	Ilford A:C	22:11:41	7,3
11		1057	Harm Voortman	België	de LAT	22:32:14	7,1
12	1004		Connie Raijmakers (2e dame)	Nederland	OLAT	22:39:14	7,1
13	1005		Huub Raijmakers	Nederland	OLAT	22:39:42	7,1
14	1058		Ludo Schaerlaeckens	België	Sparta	22:41:28	7,1
15	929		Co de Jong	Nederland	RWV	22:48:41	7,1
16	788		Martin Fisher	Engeland	Yorkshire RWC	22:49:20	7,1
17	688		Anthony Collins	Engeland	Birchfield Harriers	22:58:13	7,0
18	977		Piet van der Kroft	Nederland	RWV	23:01:49	7,0
19		1059	Karsten Kohler	Duitsland		23:07:10	7,0
20	1060		Rik Weverbergh	België	OLAT	23:10:38	6,9
21	986		Cath Duhig (3e dame)	Engeland	Loughton	23:28:11	6,9
22	1061		Caroline Mestdagh (4e dame)	Nederland	RWV	23:37:45	6,8
23	1062		Rudy Schoors	Nederland	RWV	23:37:45	6,8
24	1054		Hedwig Vandeputte	Nederland	RWV	23:42:41	6,8
25	912		Kevin Perry	Engeland	Southend	23:44:30	6,8
26	938		Hans van der Knaap	Nederland	RWV	23:45:43	6,8
27	898		Jill Green (5e dame)	Engeland	London Vidarians	23:49:42	6,8
28	958		Ken Watts	Engeland	London Vidarians	23:51:16	6,7
	825		Leo Houben	Nederland	RWV	gestopt (na 98 mijl)	
	944		Jaap Visser	Nederland	RWV	gestopt (na 68 mijl)	
			Claude Herman	Belgie	OLAT	gestopt (na 60 mijl)	
	949		Frans Leijens	Nederland	RWV	gestopt (na 50 mijl)	
			Wim Veerman	Nederland	RWV	gestopt (na 50 mijl)	
	1042		Ties van de Berg	Nederland	de LAT	gestopt (na 50 mijl)	
	965		Ronald van Meensel	België	RWV	gestopt (na 36 mijl)	
	639		Theo Tromp	Nederland	OLAT	gestopt (na 32 mijl)	
	1025		Hans de Vries	Nederland	OLAT	gestopt (na 24 mijl)	

* = Ook lid van OLAT

Centurions Awards

INDIVIDUEEL

Hammond Cup

(1st male Centurion)

C-1031 Marcelino Sobczak

Bristol Trophy

(1st female Centurion)

C-1004 Connie Raijmakers

Hew Neilson Trophy

(1st new Centurion)

C-1055 Annie van der Meer

Chas Shelley Trophy

(1st female finisher

at 65 years age)

C-898 Jill Green

Bill King Memorial Trophy

(youngest finisher)

C-1022 Frank van der Gulik

TEAMS

De 'Sunday Dispatch

Trophy' (prijs voor het beste

team) werd gewonnen door

s.v. de LAT (Frank van der

Gulik, Marcel Dekker en

Harm Voortman).

De 'Ko van der Kwaak Cup'

(een wedstrijd tussen de

beste 6 Nederlandse en de

beste 6 Engele centurions)

ging zeer overtuigend naar

Nederland dankzij Marce-

lino, Frank, Boetje, Marcel,

Connie en Huub.

Ook OLAT komt uitstekend voor de dag bij 100 EM Centurion race van 28/29 juli '07

Nederlanders schrijven historie in Londen

De race en de deelnemers. In Battersea Park in het hartje van Londen werd dit jaar de Centurion race georganseerd. In deze wedstrijd dien je 100 Engelse mijl (circa 161 kilometer) te wandelen binnen 24 uur.

Voor deze wedstrijd zijn 54 deelnemers komen opdagen. Precies de helft van hen kwam uit Engeland Verder deden er nog 18 Nederlanders mee, plus 8 Belgen en 1 Duitser.

Het weer. Bij de start was het weer zeer goed: zonnig en niet te warm. Bovendien was de gebruikelijke smog in Londen deze dag afwezig, omdat het de afgelopen periode veel heeft gevaaid en geregend.

Bij het vallen van de avond begon het te regenen. Het ging harder waaien en het koelde flink af. De regen in de nacht werd af en toe onderbroken door harde buien. De omstandigheden waren werkelijk bar en boos. Pas bij het ochtendgloren werd het droog en later kwam zelfs de zon weer door.

Het slechte weer heeft veel deelnemers parten gespeeld, waardoor zij genooddaakt waren de strijd voortijdig te staken. Maar de wedstrijd werd niet stilgelegd en de sterken liepen gewoon door. Meer Nederlanders (11 van de 18) dan Engelsen (10 van de 27) haalden de eindstreep van de 100 EM. Verder finishten 6 van de 8 Belgen en de ene Duitser.

Wedstrijd mannen. Bij de start stooft ons lid Marcelino Sobczak – uitkomend voor Unitas – weg met zeer grote snelheid (ruim 10 km/u) en zette al snel de eerste deelnemers op een rondje (3,2 km). Bij het vallen van de avond waren alle deelnemers op een rondje gezet. Frank van der Gulik (de LAT) liep erg ontspannen en sterk op een tweede plaats. In eerste instantie leek Marcelino meer last te hebben van het slechte weer dan

Frank. Later hervond Marcelino zich weer en hij won de wedstrijd in een – voor deze omstandigheden – magnifieke tijd van 19:14:08. Hiermee won hij de Hammond Cup. Proficiat!

Ruim een uur later bereikte Frank de finish. Boetje Huliselan (OLAT) begon niet al te snel en wist door zijn zeer gelijkmatige tempo steeds verder naar voren te komen. Hij maakte het succes voor de Nederlanders compleet door uiteindelijk als derde over de streep te komen in een tijd van 21:07:53. Alle drie verbeterden zij hun persoonlijke beste tijd aanzienlijk.

Wedstrijd vrouwen. De wedstrijd bij vrouwen was ook een groot succes voor de Nederlanders. Annie van der Meer (RWV en nog geen centurion) won deze wedstrijd. En passant verbeterde zij op de 50 km het wereldrecord voor vrouwen van 60 t/m 64

Boetje komt als derde binnen. Een eervolle prestatie!

jaar met meer dan een half uur tot 6:12:01. Annie kreeg ook de prijs van de eerste nieuwe Centurion.

Connie Raijmakers (OLAT), die ook hier natuurlijk samen liep met Huub Raijmakers (ook OLAT), kwam als tweede dame over de streep. Hiermee won zij de Bristol Trophy, de prijs voor de hoogst geëindigde vrouwelijke, en reeds bestaande, Centurion.

Rik: nieuwe centurion voor OLAT. Behalve Annie waren er nog zeven deelnemers die in Engeland voor het eerst de 100 EM wandelden binnen de 24 uur. Van OLAT was dat Rik Weverbergh. Daar het koude weer zijn tol heeft geëist, ging het laatste deel niet makkelijk. Gelukkig had Rik veel speling opgebouwd waardoor de limiet van 24 uur geen enkel moment in gevaar is geweest. En zo mocht Rik na afloop de fel begeerde centurionsspeld met nummer 1060 in ontvangst nemen.

Overige OLAT-leden. De overige drie OLAT-leden hebben helaas de 100 EM niet kunnen volbrengen. Hans de Vries moest al vroeg het strijdtoneel verlaten vanwege een blessure. Het scheenbeen werd dik en protesteerde. Later in Nederland bleek dat hij een stressfractuur in het scheenbeen heeft opgelopen. Theo Tromp, die onder de deelnemers al het langste Centurion is, liep nog een stukje verder dan Hans, maar moest stoppen vanwege te weinig voorbereiding. Claude Herman tenslotte moest midden in de nacht de pijp aan Maarten geven, omdat hij in de regen zijn voeten helemaal kapot had gelopen en er geen EHBO aanwezig was om hem te helpen.

-Hans de Vries-

Connie Raijmakers met haar trofee.

Met escorte voor de troepen uit...

Voor de vijfde keer op rij staat het eerste hele weekend van juli bij ons gereserveerd voor één van Nederlands leukste en gezelligste Kennedeymarsen: die in Someren. De enige tocht waarbij ik Carry niet hoeft te vragen of zij mij onderweg wil verzorgen, dus lang tevoren werd door ons al uitgekeken naar een vervanger. Net in dit weekend was iedereen bezet. Dan maar lekker rustig in de meute, was de volgende gedachte; op tempo lopen met rugzak was vorig jaar ook niet alles.

Maar ziedaar, na de goede ervaring in Weert wil mijn dochter Petrouschka het wel proberen. Eén probleem: ze heeft zo iets nog nooit gedaan en heeft ook nooit verder dan 10 km aaneengesloten gefietst. De geplande training rondjes vallen letterlijk in het water en dag X nadert. Dan maar een ander scenario. Met Google wordt van alles in kaart gebracht en geprint. De eerste 14 km rond Someren hoeft ze niet te fietsen en als ze niet verder rijdt dan Asten komt de totale fietsafstand op 50 km. Nog steeds een hele kluit, maar al wat overzichtelijker.

Zaterdag reizen we heel vroeg naar Someren, om haar vooraf te wijzen waar en hoe zij mij na het eerste rondje moet opwachten. Met een normaal tempo zal ik er ongeveer 1 uur en 40 minuten over doen; voor haar ruimschoots de tijd om daarheen te fietsen.

Echte happening

Uren te vroeg staan we aan de start. Het is leuk en boeiend om te zien hoe alles wordt opgebouwd. Langzaam vult zich het startvak. Naar later zal blijken met ongeveer 2260 lopers – weer minder dan vorig jaar maar toch nog een mooi aantal. Aan de organisatie ligt het niet, die doet er werkelijk alles aan om er een echte happening van te maken. Speciaal voor de live muziek haal ik mijn oordopjes tevoorschijn. Niet omdat de muziek zo slecht is maar vanwege de decibellen. Het enige minpuntje van het hele spektakel.

Later brengen estafettelopers de Kennedy-vlam binnen; een leuk schouwspel, dat mij nog heugt van mijn eerste deelname in 1972. Jammer genoeg zijn de dansmariekes er nu niet meer bij.

Als de toespraken beginnen ga ik me klaarmaken voor de start. De lange kleren gaan uit, ondanks dat het een koele nacht zal worden. Ik zoek mijn plaatsje vooraan en bespreek met Henny Slootmakers, die de afgelopen jaren in So-

meren steeds als eerste is gefinisht, hoe wij ongeschonden de eerste meters kunnen afleggen tot aan de scan en vervolgens door de tent. Daaronder staan namelijk de motoren opgesteld van de verkeersbegeleiders.

Heel apart gevoel

Het onvermijdelijke gebeurt: na het scannen loop ik vast in de stilstaande motoren. Een stukje verder is de straat breder, hebben de motoren alle ruimte en lost het probleem zich vanzelf op. Nooit eerder heb ik een start zó mogen meemaken: het geeft een heel apart gevoel. Nadeel is dat wij de eerste kilometer in de uitlaatgassen lopen. Naderhand horen we dat de laatste mensen pas rond 22:45 uur vertrokken zijn. Ongelooflijk, ik ben dan alweer op de terugweg van het eerste lusje.

Na drie bochten voegt een jongetje van 8 jaar zich bij ons; al hollend en pratend gaat hij met ons mee. Stilletjes ga ik er vanuit dat hij – net als alle kinderen – er na hooguit 200 meter de brui aan zal geven. Maar 5 km later loopt hij nog steeds naast ons en begin ik mij zorgen te maken.

Als hij na bijna 10 kilometer nog steeds meeloopt sein ik de organisatie in; gelukkig was die reeds van plan om hem voor zijn eigen bestwil thuis af te zetten. Ik hoop dat zijn ouders hem op atletiek doen, want een knul van 8 die 10 km binnen een uur kan lopen is een natuurtalent; menige hardloper zou wensen dit ooit te halen.

Imponerend

Onderwijl geeft Henny aan klachten te hebben. Ook maant hij mij om rustiger te lopen opdat ik mijzelf niet opblaas zo vroeg in de tocht. Maar het voelt zo lekker en gemakkelijk, zegt het duiveltje op mijn schouder. Dus dóór, en na nog geen 1 uur en 14 minuten zitten mijn eerste 14 km er al op. Ik vrees dat mijn dochter nog niet gereed is, maar

niets is minder waar: als een ware prof staat ze mij op te wachten om mij vervolgens vrijwel niet meer uit het oog te verliezen.

Na Someren verschijnen er opeens vijf politiemotoren die een waar kordon vormen met hun zwaailichten. Zeer imponerend – je zou er bijna spontaan van stil gaan staan om ernaar te kijken. Maar het einde ligt nu eenmaal aan de streep, dus voort met de geit.

De marsleiding komt naast mij rijden, informeert of dit mijn eerste keer is en, als blijkt van niet, of ik de route voldoende ken? Ja, ongeveer, en voor de rest hebben we kaarten en een routebeschrijving. Men verzekert mij dat alle posten ruim vóór mijn verschijnen klaar zullen zijn. Verder krijg ik te horen dat Henny definitief is uitgevallen.

Eenzame nacht

Twee uur later in Lierop is het wel duidelijk dat het een vrij eenzame nacht zal worden. In geen velden of wegen zijn nog lopers te bekennen. De complimentjes van toeschouwers zijn een opsteker voor mijn dochter. Ze groeit met de kilometer, ook in haar rol als verzorgster.

In Mierlo, na 28 km, blijkt men toch nog niet klaar te zijn en naarmate de nacht vordert wordt het almaar erger. In Brouwhuis staat gelukkig iemand paraat met de scanner. Wel moet ik dwars door de tent waar men nog met allerhande zaken bezig is en mij totaal over het hoofd ziet. Na enig geharrewar kom ik er weer uit.

Buiten staan de twee motoragenten vlijtig op mij te wachten. Maar op een extreem donker fietspad kort na Brouwhuis krijgt er eentje motorpech; de andere is dan net weg. Aanduwen hoeft niet; daarvoor is de motor te zwaar zegt de agent. Ik vervolg mijn weg en na 'n kilometer komt zijn collega in volle vaart terug om mij verder te begeleiden. Ik ben meer dan dankbaar voor deze hulp, want als je zo voor de rest uit loopt is er nog niets afgezet.

Na Brouwhuis doe ik het iets rustiger aan. Per slot van rekening is deze tocht bedoeld als generale repetitie voor de 161 km in Engeland over drie weken. De wedstrijdschoenen bevallen tot nu toe prima en ook het nieuwe broekje

voldoet meer dan verwacht. Mijn dochter houdt zich kranig staande.

Handvatverwarming

Na Liessel gaan we richting Asten. Ondertussen heb ik het zeer koud gekregen in mijn korte tenue, en even overweeg ik om toch maar een jack en de lange broek aan te trekken. De gedachte is nog niet uitgesproken of de gestrande agent komt vertellen dat de accu van zijn motor weer is opgeladen na enig racen op de A76. Doordat ze de gehele nacht met lage snelheid en veel verlichting rijden, wordt die namelijk nogal snel leeg getrokken.

Als mijn dochter opmerkt hoeveel warmte de motor afstraalt, vraagt de agent of zij het koud heeft; nee zegt ze, en wijst vervolgens op mij. Meteen gaat hij naast mij rijden om mij te voorzien van broodnodige warmte. Gekscherend vraagt hij of hij de handvatverwarming er ook nog bij aan moet zetten.

Meeleven

Asten komt in zicht; voor Petrouchka de laatste mogelijkheid om te pauzeren. Er staat geen mens en het duurt ook even voordat er iemand is gevonden die kan scannen. Jammer genoeg gaat dit fout en moet ik wachten op iemand die mijn gegevens met de hand kan invoeren.

Het is ondertussen 04:44 uur en al 64 kilometer zitten erop, de ochtend gloort en het belooft een schitterende dag te worden. Het is duidelijk dat ik dit jaar een beetje te vroeg ben. Hier en daar gluurt men naar buiten en ontdekt dan dat de eerste loper passeert. Sommigen rennen me achterna om me succes toe te roepen: schitterend gewoon hoe men hier meeleeft!

Vlak voor de dijk in Heusden wordt de motoragent door omstanders aangesproken: of hij zijn drietoon wil gebruiken om enige langslapers wakker te schudden. Zo gevraagd zo gedaan, en we zien hoe drie verschrikte jongeren hun hoofd stoten tegen het dak van hun autootje. Lachend vervolgen wij onze weg.

In Heusden is helemaal niemand. Er zit dus niets anders op dan door te lopen zonder scan. Ongeveer een kilometer voorbij het dorp komt een auto in volle vaart op ons afgereden. De agent maant de bestuurster tot stoppen. De vrouw rent naar de achterzijde van haar wagen, haalt uit de kofferbak pen en papier, schrijft haastig iets op

en geeft het aan de agent. Die geeft het iets verderop door aan mij met de woorden: "Dit is je scan en geef 'm maar af in Someren." Nog eens 500 m verder staat ineens een andere wagen langs de kant. De bestuurder vraagt mij even te stoppen zodat hij mij alsnog kan scannen.

Beetje verweesd

We gaan de sluis over en de agent sluit de drukke weg af voor mij en mijn dochter. Een motor van de organisatie komt ons – heel attent – op de laatste kilometers vergezellen.

We lopen Someren-Eind binnen en zijn opeens getuige van enige Hollywoodtaferelen: het arrestatieteam doet hier toevallig net een inval. De laatste kilometers wordt het nog even spannend omdat een stel aangeschoten gasten op een straathoek de dranghekken heeft verplaatst en de pijl verdraaid. Tot ontsteltenis van mijn dochter gaan de motoren gaan rechtdoor terwijl ik rechts-

af sla omdat ik zeker weet dat dit de juiste weg is. Na 50 meter blijkt dit ook te kloppen; in de straat staan de tentjes voor later die dag al opgesteld.

Vlak voor het eind vraagt de agent of ik 'voor de echt' wil binnenkomen. Hij heeft aan zijn motor gesleuteld en kan een Amerikaanse sirene laten horen. Natuurlijk, schitterend, hoe vaak maak je dat mee in je leven?

Dus met sirene en zwaailichten kom ik over de streep, drie kwartier eerder dan de organisatie mij verwacht... Oeps, geen streep, geen klok, geen rode loper. Wel een truck vol verschrikte medewerkers die spontaan alles laten vallen en beginnen te klappen. Gelukkig kan men na twee pogingen wel scannen.

Het is volbracht; om 06:31 uur is de 80 kilometer van Someren alweer geschiedenis. Er wordt een stoel voor mij gehaald en gevraagd of ik een lekker bakje koffie lust. Maar natuurlijk.

Ondertussen rolt mijn homologie uit de printer. Pardoes vraagt iemand of ik van geslacht ben veranderd. Een beetje

verweesd kijk ik hem aan, en bestudeer de print. Hmmm, iets klopt hier niet! Ook de naam is anders, evenals het aantal deelnames. Al gauw blijkt dat men mijn startnummer driemaal heeft verstrekt. Als dit is rechtgezet, volgt een correcte homologie met de juiste medaille voor vijf maal succesvol volbrengen van deze tocht.

Zomaar 66 km gefietst

Na alle stempels en plichtplegingen verkassen wij naar een naburig café, waar we zoals elk jaar te horen krijgen dat men pas vanaf 09:30 uur alcohol mag schenken. Dan maar eerst naar de wagen om ons te verzorgen.

Als ik op de fietstassen alle beschrijvingen zie, dringt het steeds meer tot mij door dat Petrouchka zomaar 66 kilometer aan één stuk heeft gefietst. Haar uitspraak onderweg zal haar waarschijnlijk nog lang achtervolgen: "Pap, als ik dit uitfiets tot aan Someren, wil ik hem het volgend jaar lopen". Nou, over een half jaar zal ik haar er nog eens aan herinneren zodat ze op tijd kan beginnen met trainen.

Terug bij de finish verwittig ik de kastelein dat hij mij twee oud bruintjes kan schenken zodra de kraan open mag. Onderwijl bekijk ik de warming up voor de mensen die om 08:00 uur de 40 km gaan lopen. Onder hen ééntje die zich op geheel eigen wijze voorbereidt op de Centurion race in Engeland. De vorige ochtend had hij al 40 km gelopen, vervolgens de 80 van Someren en als afsluiter gaat hij straks meteen door op de 40, wat zijn weekend totaal op 160 km brengt. Puike prestatie.

Speciale dank

Klokslag 09.30 staat er een oud bruin voor mij klaar. Nu kan de dag niet meer stuk. Tot mijn verbazing zie ik Carry al om 10:30 uur de streep passeren, samen met Pieter Boots.

Later hoor ik dat zich bij Ad 63 OLAT-leden hebben gemeld met een positieve uitslag. Alle wandelaars – geslaagd of niet – gefeliciteerd. Want met z'n allen maken wij er een groot feest van.

Mijn dank gaat dit jaar speciaal naar onze dochter voor haar steun en verzorging. Maar zeker ook naar de organisatie, die ik het vaak lastig heb gemaakt. Maar: ze wisten er steeds weer goed op in te springen.

-Marcelino Sobczak

<http://picasaweb.google.nl/lranicuss>

Zelf paadjes ontdekken het allerleukste

Wat het meest blijft hangen na een middagje praten met Joop Reichenfeld, is hoe zij in het leven staat: leergierig, ondernemend, nuchter en onverstoort. Een goede combinatie van eigenschappen, waardoor Joop onbevangen van alles en nog wat aanpakt dat op haar weg komt, daar dan ook helemaal in duikt, haar grenzen opzoekt, en af en toe haar doelen bijstelt als dat nodig blijkt. Zowel in haar beroep als beeldend kunstenaar als wat betreft haar 'wandelcarrière'.

Joop is een geboren Rotterdamse, wat haar karakter wellicht mede heeft gevormd. Ze bivakkeerde er ooit een half jaar op een volkstuincomplex. Later verhuisde ze naar Delft en Geldermalsen. Nu woont ze met haar partner Bart en hun twee zonen Dirk en Onne alweer een jaar of zeventien in een verre uithoek van Den Bosch, vlakbij de Maas. Het is een knus huis, dat zindert van de activiteiten. In de aangebouwde werkplaats tekent Bart zijn cartoons, maakt Joop haar monotypes (eenmalige afdrukken van beschilderde platen) en wandelverslagen, en hebben de kinderen elk hun computerplekje. Met de buurtgenoten delen ze een enorme binnentuin waar op kleine schaal wordt getuinierd; elders onderhouden Bart en Joop een grotere moestuin. Ze leven heel milieubewust en eten geen vlees. Wandelen deed Joop al lang voordat ze een gezin had. „Ik had toen zelfs een wandelboekje. Meestal ging ik mee met georganiseerde wandeltochten, maar dan liep ik toch vaak in m'n eentje, omdat ik er op de fiets naartoe ging en dus altijd laat op de start was.”

Toen de kinderen (nu 18 en 14) er eenmaal waren kwam de klad erin. Totdat ze er vanzelf weer mee in aanraking kwam. „Ik was lid geworden van ruilkring. Dat is een systeem waarbij mensen goederen en diensten ruilen zonder dat er geld aan te pas komt. Op een dag organiseerde iemand een wandeltocht vanuit Sint-Michielsgestel, en werd er meteen een wandelclub opgericht: Groot Gestel. De leden kwamen behalve uit het dorp zelf vooral uit Den Dungen en Berlicum. Dat iedereen tegelijk nieuw was, beviel me wel. Dan heb je geen klikjes en geen oudgedienden die de sfeer bepalen. Het is een zeer actieve club. Elke zondag is er een tocht; in de zomer ook op woensdagavond. En de opkomst is altijd goed.”

Het lopen met Groot Gestel was een

openbaring: „Ik kende die hele omgeving niet. Eerst wandelde ik ongeveer een keer per maand, maar allengs steeds vaker. En helemaal toen mijn broer de Vierdaagse wilde lopen en wij samen gingen trainen. Overigens zonder dat ik zelf naar Nijmegen wilde – veel te massaal.”

Via internet stuitte Joop op de ope-

km/u moest kunnen lopen. Dat werd dus flink trainen! Het Vennekespad gelopen. Voortaan elke keer te voet naar het vaste startpunt van Groot Gestel (de Dungense brug), hun tocht meelopen en dan te voet weer naar huis. Je probeert dan natuurlijk zo leuk mogelijk te lopen, steeds langs een andere route. Dus na een poosje ken je alle paadjes wel. Daarna ben ik in mijn eigen omgeving zelf wandelingen gaan ontwikkelen. Met het pontje de Maas over, of een rondje Cromvoirt. Tochten van minstens 25 kilometer.”

Via de inwijding van het Airbornepad (najaar 2004) maakte Joop de sprong

ningswandeling van het Airbornepad. „Ik heb me meteen ingeschreven. Waarom? Geen idee. Ik had nog nooit van OLAT gehoord en kende trouwens heel de wandelwereld niet. Zoiets als een Kennedymars was voor mij een uiterst vaag begrip. Wat me aantrok was, dat het grotendeels onverhard was. Ik wist ook niks van de oorlog en wilde er zo meer over te weten komen. En ik vroeg me af: zou ik het kunnen?”

„In de brief stond dat je minstens 6

naar het lange afstandswandelen. Onderweg van Lommel naar Arnhem had ze namelijk horen vertellen over de Bossche 100. „Eerst dacht ik: doe normaal, ik zal een beetje honderd kilometer gaan lopen. Maar het liet me toch niet los. Toen heb ik het geprobeerd met de 65 van Cuyk en dat ging goed. Daarna kijken bij Euraudax, ook weer iets nieuws voor mij. Een nachttocht geprobeerd. Te voet naar mijn broer in Woerden; dat was 75 km in één keer

door, in mijn eentje, zonder verzorging onderweg en gedeeltelijk in het donker want dat was in december. Tevoren had ik wel gekeken waar op de route een supermarkt of snackbar was.”

En toen durfde ze de Bossche 100 wel aan. Dat was begin 2005. „Daarna heb ik nog twee keer 100 km gelopen. Eén keer in de Zuidwesthoek van Brabant, ontzettend saai, alleen maar asfalt en in de buurt van snelwegen, terwijl je het bos aan de overkant zag liggen!” En een 24-uurs sponsortocht voor het Ronald McDonaldhuis. „Ik denk dat dat teveel is geweest – daarna had ik last van hielspoor. Dat jaar heb ik nog wel de Apeldoornse Vierdaagse gelopen, elke dag kreupel opstaan, en de Kempenlandtocht van OLAT, 80 km. En toen de Dodentocht. Dat was echt het laatste, ik móest het rust geven.”

Onne was destijds 12 en begon zich juist te interesseren voor wandelen. „Vooral de medailles van de Apeldoornse Vierdaagse spraken hem wel aan”, lacht Joop. „Met hem ben ik rustig-aan gaan trainen. De podotherapeut vond 10 km al genoeg, maar wij deden 20. Onne vindt het echt heel leuk! Allerlei dingen trekken zijn aandacht: een bijzonder rieten dak, een ploegende boer... Maar hij kan ook urenlang kletsen over computerspelletjes waar wij niks van snappen.”

Door toedoen van Theo Tromp maakte Joop zich ook het GPS-wandelen eigen. „De bedoeling was om binnen OLAT een GPS-tak op te starten, maar er blijkt niet zoveel animo voor”, constateert ze.

Maar zelf heeft ze veel profijt van het ding. Angst om te verdwalen – voor veel mensen een reden om GPS aan te schaffen – is voor Joop allerm minst een motief: „Ik verdwaal toch wel! Omdat ik niet oplet onder het lopen, of een doodlopend paadje ben ingeslagen en geen zin heb om terug te lopen. Alleen als ik het ècht niet meer weet, kijk ik waar ik zit en hoe ik eruit moet komen.”

Zelf paadjes ontdekken vindt Joop het allerleukste. Vooral door onbekend terrein waar nog geen andere wandelpaden zijn uitgezet. „De routebeschrijving op papier zetten kostte altijd veel tijd. Met GPS is dat een stuk gemakkelijker geworden: je zet ‘m aan en hij registreert alles. En thuis laad je het gewoon over in de computer. Het apparaat hangt ergens aan mijn rugzak, zodat de antenne de signalen oppikt. Ik

kijk er alleen op als ik wil weten hoe laat het is, hoe snel ik loop en hoeveel kilometer ik heb gedaan.” Handig is ook dat je allerlei punten kunt ingeven, zoals de horeca onderweg, of waar je de auto hebt achtergelaten.

Als de route-informatie eenmaal in de computer is gestopt, volgt de bewerking tot een ingetekende kaart met behulp van Google Earth. „Daarmee kun je inzoomen tot straatniveau. Het lijkt allemaal heel technisch, maar het bleek eenvoudig te leren. Gewoon een aantal handelingen uitvoeren.”

Op www.wandeljoop.web-log.nl worden al haar wandelingen in woord en beeld geboekstaafd. Een webdagboek van eigen makelij, wat dankzij de heldere opzet van web-log.nl helemaal niet zo moeilijk bleek. „Heel veel zit er standaard in. Je moet hooguit even puzzelen welke kleurtjes je wilt en zo. Zelfs het archief wordt automatisch bijgehouden. Alleen foto's laden duurt wel even.”

Voor 2007 had Joop een bijzonder voor-nemen: een heel jaar lang elke dag ergens wandelen en daar dan verslag van doen. Niks geen vooropgezet plan, maar gewoon zoals het uitkwam en door het hele land heen. De ene keer georganiseerd, dan weer iets van haarzelf. ‘Nuttige’ uitstapjes zoals het uitpijlen van een stuk Bossche 100. Meerdaagse projecten zoals de routecontrole van het grote Rooise Klompenpad, of het verbeteren van de Afrikaweg, de sponsortocht die dit najaar voor de tweede keer gelopen wordt. Bestaande GPS-wandelingen, afkomstig van de website

www.goXchange.nl waar ze ook twee tochten van haarzelf op heeft gezet. En anders had ze nog een kast vol boekjes om ideeën uit op te doen.

„Het leek me zo leuk om bewust alle seizoenen mee te maken. En het was meteen een goede manier om het lange afstandslopen weer op te bouwen.” Ze begon enthousiast op 1 januari. Na een poosje was het al routine geworden om na elke tocht haar wandel-dagboek bij te werken zodra ze thuis was. Totdat na 110 dagen nieuwe blessures roet in het eten kwamen gooien. Geen hielspoor ditmaal, maar nu tobt Joop met een knie en een versleten teengewricht. Onne liep daarom dit jaar de Vierdaagse van Apeldoorn met vader Bart, en die in Nijmegen in zijn dooie eentje, hoewel Joop nooit ver weg was want die draaide mee op een van de OLAT-posten (zoals elders in dit nummer te lezen is).

Omdat zich ook nog een tijdrovende expositie aandiende, besloot Joop maar even te stoppen met elke dag wandelen. Haar monotypes kregen voorrang; het webdagboek werd op een lager pitje gezet. „Met Onne wil ik nog wel het Maarten van Rossumpad voltooiën. Maar hoe het verder gaat, weet ik nog niet. Ik zou graag nog eens een soort ‘wagewiel’ rond Den Bosch ontwerpen, een grote rondwandeling door alle natuurgebieden heen met aftakkingen naar het centrum. Want het is ongelooflijk hoeveel natuur er nog is rondom de stad.”

-Mirjam Kies-

Zie ook: www.joopreichtenfeld.nl

Fietsvakantie werd ook wandelvakantie

Genoten van de Rooise Avondvierdaagse

Een paar dagen fietsen door het Brabantse land leek mijn vrouw en mij wel leuk. We kozen camping Kienehoef als verblijfplaats. Bij het binnenrijden van Sint-Oedenrode stond op de rotonde een groot spandoek met de tekst: 'Rooise Avondvierdaagse OLAT 5 t/m 8 juni'. Volgens mijn vrouw zou het fietsen wel op een laag pitje komen en het wandelen de voorkeur krijgen.

We hebben 's morgens de fietsdriedaagse in Oirschot gefietst en 's avonds ben ik gaan wandelen. Een mooie avondvierdaagse vond ik het, met elke avond een ander dorp als startlocatie. De eerste avond vertrokken we uit Nijnsel en wandelden we langs de Dommel en door het schitterende natuurgebied van de Hazenputten. De ontwerper van de route had goed zijn best gedaan om er een mooie route van te maken.

De tweede avond vond de start plaats in Boskant. Kort na de start liep de route een heel stuk door een boomkwekerij. Prachtig om te zien welke bomen er werden gekweekt. Op de route kwamen we steeds weer langs mooie kwekerijen. Later wandelden we door weilanden en populierenlanen van het Brabantse landschap. Aan de finish was het gezellig druk toen we daar weer aankwamen.

De derde dag vertrokken we uit Olland. Het eerste deel van de route bracht ons langs de Dommel. Nu een mooi schoon stromend riviertje. In mijn studententijd, toen ik er eens op excursie was, een vervuild riviertje met bergen schuim van de waspoeders achter de stuwen. Later wandelden we langs de camping waar ik verbleef. Op de camping lopen de konijnen bijna door de tent en de eekhoorns komen er zelfs in. Langs aspergevelden en door een jong ontginningsgebied wandelden we verder. Langs een verlaten spoorbaan vervolgden we onze weg. Het laatste deel van de tocht bracht ons weer door mooie populierenbossen. Aan de finish blies een orkest er vrolijk op los.

De laatste avond vertrokken we uit Sint-Oedenrode. De route slingerde door en langs het dorp om later richting Eerde te gaan, waar we op een vuilnisbelt een heuse beklimming voor de kie-

Het uitgestrekte terrein van de plaatselijke boomkwekerij was opengesteld voor de Rooise Avondvierdaagse

zen kregen. Helaas was het niet erg helder, waardoor we niet ver konden zien. Een uurtje later waren we weer terug in het dorp, waar we met een roos verwelkomd werden.

Ik heb genoten van de mooie routes en de goede verzorging onderweg door OLAT en ook van de informatie over de omgeving, die ik van mijn medewandelaars kreeg. Een week later stond er van dit evenement nog een leuk verslag in de Rooise krant. In tegenstelling tot de avondvierdaagse bij ons in het Friese, liepen er hier naar verhouding veel ouderen mee en weinig schooljeugd.

En de roos heeft het op de camping tot 20 juni volgehouden, want toen zijn we terug gegaan naar Friesland.

Gorredijk, 23 juni 2007

-Henk Pots-

Hallo wandelaars!

Donderdag 21 juni zijn Kees en ik naar Luttenberg gereisd op uitnodiging van Paul Wiering van de luchtmacht Twente, om deel te nemen aan de tweedaagse van Luttenberg die voor de 13e maal werd gehouden. De organisatie was in handen van de voormalige aalmoezenier van de luchtmacht Twente en hun eigen wandelsportvereniging.

Voor Kees en mij was het een hele eer om hieraan deel te nemen. Rond 19:00 uur kwamen we aan. Spullen uitpakken, daarna even aan de overkant een hapje eten. De sfeer zat er al snel in. Rond half twaalf ging ik richting slaapkamer, waar zes paren sliepen. Heerlijk geslapen, en gezond weer op.

Vrijdag om 6:00 uur ontbeten en gezamenlijk in kolonne op pad. Er waren vier pelotons, een van de marine (waar Kees

en ik bij liepen), een van de landmacht en twee pelotons van de luchtmacht: Twente en Leeuwarden.

OLAT-waardig

Vandaag een heel mooi parkoers, OLAT-waardig, met rood-wit lint gemarkeerd. Het weer was goed. Wij gingen richting Lemelerberg en toen richting Hellenendoorn. Rond 16:45 uur waren wij allemaal weer binnen. Die avond heerlijk gebarbecued, heel gezellig, maar ja, morgenvroeg om 4:30 uur gaat de wekker al. Dus ik ging rond 22:45 uur slapen.

Zaterdagochtend om 5:00 uur ontbeten met z'n allen en spullen inpakken om vanavond weer richting Breda te gaan. Om 6:00 uur gingen wij net als gisteren in kolonnes van start; dit heeft wel iets. Beide dagen was de verzorging van de

luchtmacht heel perfect, er was van alles en nog wat. Heel goed!

Het parkoers was heel mooi. Vandaag gingen we richting Hellenendoorn en Nijverdal op de Sallandse Heuvelrug. Vervolgens een wandeltocht die gepijld was met gele pijlen richting Haarle, waar de laatste caférust was. Daar werden ook de medailles en klompjes uitgereikt. Kees en ik moesten even aan onze vereniging OLAT denken bij het in ontvangst nemen van de klompjes, die in Luttenberg gemaakt waren.

Rond 15:45 uur waren wij binnen. Het was een heel mooi en pittig parkoers. Organisatie en verzorging, bedankt voor alles!

Groetjes van de Globetrotters uit Breda,

-Kees en Inge Mol-van Egmond-

Over graspaadjes, bloeiende heidevelden en een begroeide afvalberg

Onze eerste Kempische Wandeldagen: geweldig!

Als het nieuwe OLAT-blad binnenvalt zitten er enkele losse blaadjes bij. Eén ervan is de folder van de KWD die begin augustus is. Dat komt mooi uit, en wij (Herman en ik) besluiten mee te lopen. Voor ons is dat de eerste keer.

Een paar dagen voor het zover is beloven de weermannen en -vrouwen ons hele mooie wandeldagen, voor ons een reden om het tentje mee te nemen en 's nachts te bivakkeren op het grasveld bij de sporthal in Geldrop. Donderdagmiddag rond 16.30 zijn we er en zetten ons tentje op temidden van tientallen andere. Langs de rand van het veld staan de caravans en campers. Als we ons maaltje gekookt, gegeten en afgewassen hebben gaan we ons inschrijven voor 3 x 25 km.

Vrijdag. Na een prima nachtrust starten we rond 9 uur en al na een goed uur lopen zijn we bij de eerste wagenrust, waar we een lekkere beker chocolomel nemen. Moe zijn we niet, dus lopen we al snel weer verder. We zien allerlei bekenden van het Wandelen op Dinsdag. Ook honden zijn hier in ruime mate aanwezig en huppelen vrolijk met het baasje mee. De route gaat door mooie bospaadjes, langs weilanden, over smalle rustige weggetjes en niet te vergeten een leuk klimmetje over de fraai begroeide afvalberg.

Als er dan een bordje staat dat er een omleiding is door wateroverlast, maar dat je de route toch wel kunt volgen, dan doen we dat ook. Daar hebben we geen spijt van gehad. Het was zo'n mooi stuk dat we het geglibber er graag voor over hadden.

Als we bij terugkomst in Geldrop ons hebben afgemeld is het heerlijk toeven op het terras met een welverdiend

KNBLO-NL-medewerkster Nelly van de Voort uit Nederweert had het zó goed naar haar zin op de KWD dat ze ons spontaan dit gedicht opstuurde:

Bedankt

De Kempische Wandeldagen

zitten er weer op.

Het was weer geweldig, het was top!

Drie dagen lang mochten we het Brabants

Landschap verkennen,

Met zijn bossen, heide en vennen.

Afwisselende tochten,

Die er allemaal zijn mochten.

Natuurgebieden schitterend mooi;

we kwamen er door.

Genoten volop hoor!

We werden op tijd verzorgd, vele

vrijwilligers op de been.

De zon die volop scheen.

Soms zelfs warm, maar een wandelaar

Kijkt daar niet naar.

Hij vervolgt zijn weg.

Zweet dan heel wat af, zeg!

Maar na afloop gaat hij de volgende keer

Natuurlijk weer.

Vrijwilligers, allemaal bedankt

voor jullie bijdrage.

Wij hadden niets te klagen.

Jullie speelden het weer klaar.

Hopelijk tot volgend jaar!

pilsje! Om 20.00 uur zijn we bij de start van de 110 km-lopers. Met handgeklap van ons allen beginnen zij in een rustig warmloop-tempo aan hun Kempenlandtocht!

Zaterdag. Na een heerlijke nachtrust starten we weer rond 9 uur. Vandaag gelukkig alweer een route met veel schaduw. Ongelooflijk hoe ze toch steeds

weer die mooie paden voor ons vinden. In Lierop is een caférust waar het gezellig druk is. Als we verder lopen gaan we eerst even de kerk in. Er zijn twee kapelletjes en in één ervan steken we een kaarsje aan. Samen goed en gezellig te kunnen lopen is tenslotte iets om dankbaar voor te zijn. 's Middags gaan we grote stukken over de hei, die prachtig in bloei staat.

Bij de tweede wagenrust eten we een lekker broodje kaas en drinken een zalig koel bekertje karnemelk. Na nog eens 7 km lopen hebben we het er weer opzitten. Op het terras is het weer gezellig druk en schuiven we aan voor ons welverdiende drankje.

Zondag. Vandaag starten we al om 7.30 uur in verband met de hoge temperatuur. Het is heerlijk buiten, en de laag staande zon geeft mooie lichteffecten op het water en door de bomen. Vandaag lopen we veel over graspaadjes, sommige met heel erg hoog gras. We gaan langs weilanden, zodat we een weids uitzicht hebben. Maar we gaan ook door het bos, langs maïsvelden, kortom: een zeer afwisselende route.

Bij de caférust nemen we een lekker stuk appelgebak bij de koffie. Het stukje langs kasteel Heeze is daarna ook erg mooi. Door de vroege start zijn we al rond 13.15 uur binnen. We melden ons af en gaan voor de laatste keer op het terras bij 'Schonmoeder' zitten. Na deze rust ruimen we ons tentje weer op en nemen nog een warme douche zodat we heerlijk fris terug naar huis rijden.

Het waren drie geweldige wandeldagen, hele mooie routes, geweldige verzorging en de organisatie was perfect. Bedankt OLAT... Chapeau!!

-Anneke Lieven-

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (35)

Wie de eerder beschreven wandelingen in de regio Goms van het Zwitserse Wallis heeft gemaakt, zal ongetwijfeld meer over dagtochten in dit imponerende gebied willen weten. Mogelijkheden te over. Zo is er een - bij wijze van spreken - om de hoek van het reeds beschreven Münstigertal, waarin je drie vliegen in één klap kunt slaan: naar de Galmihornhütte op +2113m en voor menigeen liefst nog hoger!

De tocht begint over een uitgerekt en geleidelijk stijgend pad met een uitdijend

panorama over het Goms. Ondertussen krijgt men op de nodige plekken de gelegenheid om het Münstigertal van boven af te bewonderen. En eenmaal boven de boomgrens zijnde komen in het westen twee kanjers van bergen in beeld: de besneeuwde toppen van de Weisshorn en de onvolprezen Matterhorn. En wie wil die kans niet missen?

Neem dan van uit het bovendorp van Münster een stijgend asfalt pad in zuidwestelijke richting, dat naar de Gommer Höhenweg voert. Bij de eerste bocht op +1521m, ter hoogte van het allerliefst huisje 'Gifi', komt men op die Höhenweg. Ga daar rechts en volg dit onverharde zigzaggend en alsmaar stijgende werkp pad en laat je bij zijpaadjes niet van de wijs brengen, ook niet wanneer op de duur het gevoel je bekruipt of er nooit een eind aan komt.

Het pad wordt aan beide zijden geflankeerd door enorme kaarsrechte schaduw biedende lariksen. De dikste geweldenaars zijn vaak bedekt met een dikke groenige korst en een wirwar van spinrag, kennelijk om daarmee hun eerbiedwaardige leeftijd te benadrukken; honderden jaren oud zijn ze sowieso, zeggen de Einheimischen. Het zijn ware monumenten!

Na een stuk of vijf zigzaggen wordt het geleidelijk lichter, de bomen staan verder uiteen en zijn minder hoog; de boomgrens nadert. Bij de laatste zigzag is het ook met de boomgroei gedaan. En wat zie je dan in de diepte? Het uitgestrekte Münstigertal in al zijn schoonheid! Van begin tot eind, van Gletschertong tot Junge Rotte, waar hij in uitmondt. Naar boven ziende torent op een vooruitgeschoven rotspunt de Galmihütte.

Voor de geofefende liefhebber is er 'n alternatief: ga dan het Münstigertal in en volg de Bach aan de linkerzijde tot waar een zijbeek, de Bachele genaamd, het pad kruist. Rechts van die beek

gaat een smal paadje steil naar boven, dat onverminderd gevolgd moet worden tot aan een watervalletje. Kruis daar de beek - soms eerst na de nodige pogingen om geen natte voeten te krijgen - en ga onverminderd verder tot de boomgrens. Eenmaal dáár komt de Galmihütte in zicht en wijst het pad zich zelf.

Beide routes zijn wat markering betreft zorgeloos te lopen. Natuurlijk zijn er hier en daar zowel slimme als verleidelijke paadjes om de route af te korten, maar dan is het wel raadzaam eerst een gedegen kaart te raadplegen. Hoe dan ook je wordt voortdurend be-

zig gehouden met alles wat zo'n berglandschap te bieden heeft. En na zo'n dik 2½ uur voortdurend stijgen is de Galmihütte een voortreffelijk plek om eens even met een verfrissing in de hand op 'n bankje uit te blazen. Voor zo ver het oog reikt wacht daar een onbelemmerd uitzicht over de vele besneeuwde bergtoppen met in de diepte het uitgestrekte Rhônedal met een rits aan vriendelijke bergdorpjes. Logisch, dat men na die verkwikkende pauze hoger wil. Dat kan en hoe!

Achter de hut loopt een smal paadje, dat na verloop van tijd overgaat in een kronkelig spoor om tenslotte ergens gewoon op te houden. Maar geen man overboord, want een alpine-markering op gesteente en zwerfkeien houdt je wel op koers en zonodig kan het zonnetje en/of kompas 'n handje helpen. Al struinende slaat het vrije, prettige gevoel toe, eigen aan tochten in het hooggebergte. En wanneer er bovendien nauwelijks of geen wind staat, waardeer je des te meer de totale stilte.

De kans is niet uitgesloten, dat je in de verte een aanzwellend fluitend geluid hoort en wat later zelfs iets wat op een stem lijkt. Wat zou dat toch zijn? Het is vrijwel zeker een paraglider, die contact met zijn basis onderhoudt en soms zelfs zo vriendelijk is de wandelaar onder hem een groet toe te roepen. En wat te denken van een scherp fluitend geluid? Kijk dan snel in die richting

BOVEN: Net als bij de versnippering van de perceltjes heeft zo'n schuur vele eigenaren, die elk een eigen compartiment en ingang hebben. Zo zijn er graanschuren die wel acht deuren (dus eigenaren) hebben.

LINKS: Zomaar 'n bloemetje onderweg! Enzian op 2200m hoogte.

met de kans een Mormeltier te zien, dat een veilig heenkomen zoekt. Wat heerlijk!

Al met al zal blijken, dat de inspanning van het geleidelijk stijgen je nauwelijks iets doet, hooguit dat het opvalt wanneer je ter afwisseling ineens op een wat vlak stuk terecht komt. Rossbode op +2336m. is er zo een. Het is een ideale plek om op je gemak te bekijken hoe grofweg de route loopt naar een volgende doel: de Chastellücke op +2610m.

'n Onmiskenbaar spiegeltje!

Vogels? O ja, veel diepzwarte kraaien maar vooral grote roofvogels op jacht naar buit. En uiteraard schapen op zoek naar kruidig voedsel en met een beetje geluk komt wellicht ook de gems in beeld.

'n Voortreffelijk en betoverend doel voor een welgevulde dagtocht is de Euchummese op +2693m, een bergmeertje aan de voet van een ongenaakbare lawinehelling. Aan de oever van het glasheldere en ijskoude water kan men van kei naar kei stappen of er 'n poosje op plaats nemen; géén geluid te horen, feest voor oog en oor!

Voor de uitgesproken liefhebber met spierkracht is er desgewenst nog een toetje - de Vorderes Chastelhorn op +2842m - en als hij meent nog niet hoog genoeg te zijn kan hij de Hei-

zwachte op +3086m gaan begroeten. Als beloning ontvouwt zich daar een panorama over de besneeuwde toppen en gletschers in het Berner Oberland met de beroemde Löffelhorn als onmiskenbaar baken.

Intussen is het wel dik drie uur later sinds het verlaten van de Galmihütte en tijd voor de terugtocht. De afdaling heet 'n eitje maar menig bergwandelelaar weet wel beter: als spieren ergens een opdon... van krijgen is het dat well! Terug op de basis, vermoeid en uitgedroogd, kun je nog net de schoenveters losmaken. Er is weinig fantasie voor nodig om te begrijpen, dat dan bij menigeen 'n literfles Wallis bier aan de mond in één keer leeg loopt.

-Wordt vervolgd-

UIT DE MEDIA

Tandarts volgt het spoor van Livingstone in Malawi

Zo'n dertig jaar geleden werkte Ben de Ponti (55) als tandarts in een ziekenhuis in de Afrikaanse staat Malawi. Weer thuis, reconstrueerde hij aan de hand van dagboeken, brieven en een landkaart de ontdekkingstochten die David Livingstone in 1863 daar heeft ondernomen. Afgelopen zomer volgde hij drie maanden lang het spoor van de Schotse zendeling door het nog steeds geïsoleerde achterland. Een deel van zijn dagboeknotities verschenen afgelopen zomer in NRC Handelsblad. De Ponti vertelt hoe hij in gezelschap van Malawianen door de binnenlanden trekt, waar tot op de dag van vandaag nauwelijks blanken komen: „Kinderen hollen huilend weg. Ze geloven dat witte mensen kleine kinderen vangen en meenemen. Het omgekeerde Zwarte Piet-verhaal.“ Ook verbaast hij zich over de aardrijkskundes in een afgelegen dorpje: met landkaarten van stenen in het zand -de bergen zelfs driedimensionaal. Met de expeditie wil De Ponti achterhalen in hoeverre de levensomstandigheden van de inboorlingen zijn veranderd sinds Livingstone. Zijn wederwaardigheden zijn te vinden onder www.livingstone-expedition.com

Bron: NRC, 15 juli 2007

PERSONALIA

Na afloop van de Kempische Wandeldagen is **Jac Smits** feestelijk uitgewuifd door zijn collega's, met champagne, bloemen en een gezamenlijk etentje bij de Chinees in Geldrop. Langer dan menigeen zich kan herinneren was Jac achter de schermen actief om dit OLAT-evenement tot een succes te maken; het laatst in de functie van 'chef binnendienst' in sporthal De Kievit. Daarnaast maakte hij zich nog op andere wandel-terreinen verdienstelijk, zowel binnen als buiten OLAT.

De samenwerking met hem verliep altijd bijzonder soepel, zo memoreerde Joop Wesseling namens alle KWD-medewerkers. Jac's echtgenote deelde in de bloemenhulde.

Bij de KWD maakten dit jaar weer diverse

vrijwilligers hun debuut. Nieuw waren **Cor van der Heijden, Bert van Deursen, Petra Visser** en **Henk Kuipers**.

Verder heeft Mia Dielesen een goede opvolgster gevonden voor de wandelboetiek: **Hetty Verberne**. Ook zij was dit jaar in Geldrop een nieuw gezicht.

Wim van den Wittenboer staat niet bekend als verzamelaar van stempeltjes, ook al is hij Centurion. In Theo's lijstjes met Kennedywalkers zult u hem dus vergeefs zoeken.

Maar dat neemt niet weg dat deze oudgediende bij OLAT toch maar mooi honderd Kennedymarsen heeft uitgelopen. De 100e editie was in Someren, en hij deed daar voor de 32e keer mee.

Esther van der Velden kreeg in de Ganzenheuvel in Nijmegen twee flessen wijn cadeau omdat zij al 25 jaar actief betrokken is bij OLAT's eigen 'Vierdaagse-hotel'.

Geen medaille, wel veel lol

Maandag 16 juli. Twee jaar geleden stond er op de OLAT-site een vacature voor de OLAT-verzorging bij de Nijmeegse vierdaagse – het wordt bijna gewoon om weer mee te helpen. De trein brengt mij naar Nijmegen en Onne wordt met alle bagage door Bart gebracht. In de Ganzenheuvel worden we welkom geheten door Hein en Mia die achter de inschrijftafel zitten. Onne mag (bij hoge uitzondering) op de zaal van de verzorging slapen. Elf veld/luchtbedden liggen ruim door de zaal verspreid, andere zalen, zoals de grote gymzaal beneden zijn veel voller met wandelaars. Het is benauwd en warm, als ik mijn slaapplek heb ingericht ben ik al nat van het zweet.

De andere verzorgers en vele wandelaars druppelen binnen en wij gebruiken deze middag om wat te lezen, te slenteren door het centrum van Nijmegen en om Onne's startkaart op te halen.

Na het eten (koude salade, zoals ieder jaar op de maandag) volgt een bespreking met post 1, post 2 en onze nieuwe coördinator Cor Broerse. Bij post 1 is Tilly een nieuw gezicht, Femke die anders meehelpt moest in het ziekenhuis worden opgenomen (we sturen een kaart). Dit jaar zijn er weer vlaaien te verkopen en Parcifal komt met iets nieuws: broodjes frikandel.

Hierna maken we (Onne, Mia en ik) een rondje Waalkade. We belanden op een boot, waar Onne alle fatboys uittest. Oranje mannetjes op de brug over de Waal zijn al bezig voor morgen. We kunnen geen koffie bestellen, wel is er ijsthee en cola-light, de volgende dag zullen we die zelf voldoende schenken maar dan in plastic bekertjes. Ik lees op bed tot het donker wordt en probeer in slaap te vallen, maar het is nog steeds warm.

Dinsdag 17 juli

Ik heb een korte nachtrust, afgeleid door allerlei geluiden, zowel buiten als binnen in de zaal (gesnurk, gepraat, wekkers en lallende vierdaagsefeesters). De eerste ploeg wordt al om half 3 door de reveille uit het mobieltje van Aad gewekt. Wij mogen nog 3 uur 'uitslapen' en terwijl wij aan het ontbijt zitten, heeft post 1 om 6 uur (net buiten Bemmelen) al het eerste broodje frikandel verkocht. Cindy, Tilly, Aad en Martijn schenken koffie en bouillon voor de wandelaars en Miranda (koffiezetapparaat) kan het bijvullen maar net bijbenen. Tonnie zorgt voor het sjouwen en heet water.

Om kwart over zes brengt onze per-

soonlijke taxichauffeur Cor ons naar de Honig fabriek, waar de koelwagen en de vrachtwagen veilig geparkeerd staan. Willem bestuurt de vrachtwagen, hij rijdt voorop en weet de weg. Mia rijdt hier nog wat onwennig met de koelwagen achteraan.

Op de plaats van bestemming (voor de wandelaars net voor Oosterhout) hebben we een ruime plek voor een potplantenbedrijf. We beginnen de vracht-

Aad telt het wisselgeld na

wagen uit te laden, grote jerrycans vol water, banken en de stookplaatsspullen, hierna zetten we de tent op. De hele dag staan we in de volle wind, dus de tent wordt verzwaard met drie jerrycans vol water.

Om half acht arriveert de rest van de ploeg (Martien, Annie, Anneke en Sjaan) en helpt verder met de tent inrichten, banken neerzetten en vuilnisbakken in elkaar zetten.

Half negen loopt de eerste wandelaar langs, een uur lang lopen er gespreid snelle wandelaars langs, slechts een enkeling neemt de tijd voor een colastop. In het begin is er nog tijd voor

een praatje met de wandelaars, maar al gauw wordt het drukker en zijn we alleen nog maar drinken aan het inschenken.

Menigmaal horen we van wandelaars dat ze post 1 hebben gemist, waarschijnlijk hebben ze net de verkeerde kant opgekeken en zochten nog naar een oranje dak i.p.v. de nieuwe grote witte tent, toch heeft post 1 het net zo druk gehad als wij. We hebben amper de tijd om hallo te gillen, als in de wandelaardrukke een bekende opduikt, of om zelf een broodje te eten of wat te drinken, de vijf vlaaien zijn dan ook al snel uitverkocht. En dan opeens is de ergste drukke over en kunnen we al langzaam beginnen met opruimen, toch lopen er nog steeds hordes wandelaars langs. Tussendoor heeft Onne in een hoekje van de tent even kunnen uitrusten, het gaat goed met hem!

Als dan bijna niemand meer langskomt voor een consumptie kunnen wij niet met de handen over elkaar, maar moet alles weer opgeruimd en schoon teruggezet worden in vrachtwagen en koelwagen. Veel sjouwen en de vermoeide voeten worden weer op gang gebracht. Terug in Nijmegen hebben we nog een stop bij de supermarkt, de voorraden worden aangevuld en de jerrycans komen weer vol met water.

Kwart voor zes zet Cor ons weer af bij de Ganzenheuvel en kunnen we (met zweetkleren) direct aan tafel. Alsof we nog niet genoeg mensendrukke hebben gehad vandaag lopen we nog een rondje over de Waalkade, mensen zitten al klaar voor het vuurwerkspektakel uren later, wel kunnen we alvast genieten van de vele luchtballonnen die aan de overkant opgelaten worden. Onne gaat nog in een (misselijkmakende) kermisattractie en dan keren we weer terug naar de Ganzenheuvel voor enige nachtrust, de knallen van het vuurwerk en langslappend publiek bevorderen dit niet echt.

Woensdag 18 juli

Vandaag staat onze OLAT-rustpost (2) bijna aan het eind van Beuningenvlak langs de weg. Opstaan, onbijten en vertrekken, het wordt bijna een ritueel. We zijn vroeg, omdat we niet hoeven om te rijden. We overleggen eerst waar

komt de tent, de stookplaats, de banken en waar komt de koelwagen om voorraden aan te vullen.

Na het uitladen van de vrachtwagen volgt weer het opzetten van de tent. Eerst leggen we alle buizen op zijn plaats, dan zetten we alles in elkaar, het tentdoek gaat erover heen, het OLAT-voor-iedereen-spandoek erop, vier palen aan de ene kant eronder, vier palen aan de andere kant en dan zetten we alles goed vast. Alleen de tent hoeft nog ingericht te worden komt en dan komt de rest van onze ploeg; zij slapen niet op de Ganzenheuvel maar gewoon thuis in hun eigen bed.

Als de eerste wandelaar voorbij is, zorgen wij dat in ieder geval de cola klaar staat, later volgen de koelboxen met melk, karnemelk, yoghurtdrink, cola, sinas, ijsthee, flesjes water en pakjes drinken uit de koelwagen en het 'feest' kan beginnen. In het begin kunnen we zelf nog wel alles bijvullen, maar al snel roepen we Martien, Ad of Willem dat er weer iets aangevuld moet worden.

Sjaan en Anneke hebben de handen vol aan het soep schenken, Martien zorgt voor heet water voor bouillon, koffie en thee en maakt de soep, Ad vult koffie en bouillon bekers en doet de hand en spandiensten. Willem coördineert het geheel en Mia, Annie en ik zijn als een gek aan het inschenken en afrekenen. Deze dag worden er zo'n honderd meter vóór ons Wasa-crackers uitgedeeld. Wandelaars doen met volle mond hun bestelling, dus helaas wordt er niet veel vlaai, gevulde koek of krentenbol verkocht.

Als de laatste wandelaars voorbij zijn, hebben we nog lang niet alles opgeruimd. Vandaag ben ik moeier dan gisteren, hoewel de omzet veel lager is. In Nijmegen gaan we behalve langs de supermarkt ook nog langs de Sligro voor extra soepkommen en waterflesjes. Half zes kan ik nog net een kwartier op mijn luchtbed liggen voor we nasi (voor de vegetariërs fu yong hai) kunnen gaan eten. 's Avonds weer een rondje door de stad, waar Mia zich nog aan een salsadansje met een bekende waagt, als we terugkomen is Onne al in dromenland.

Donderdag 19 juli

Als we om kwart voor zeven over de Zevenheuvelenweg rijden worden er al allerlei tentjes opgebouwd. Onze verzorgingspost staat net voor Breede- weg (een dorpje voor Groesbeek), een

weiland, omringd door schrikdraad, de wandelaars moeten straks even een stukje van de weg (een denkbeeldige drempel, zo blijkt later uit de omzet). We hebben de tent allang staan en heel wat sjouwwerk verzet voordat de rest van de ploeg komt; Anneke is vandaag vervangen door Cor(rie). Aan de overkant geeft iemand voetmassage, Mia en ik zijn haar eerste klanten, die deze heerlijke ontspanning ondergaan. Ondertussen komen de eerste wandelaars al langs die af en toe omkijken, wie er nu weer op de massagetafel ligt.

Vandaag komt Onne niet langs onze rustpost dus hebben we veel sms/belcontact. Zo ook met mijn broer die in Berg en Dal Onne staat op te wachten om de laatste kilometers mee te lopen. Na gedane arbeid tref ik ze later op de dag in het reuzenrad op de Waalkade. Vandaag is het wat rustiger (ik kan zelfs even languit op een bank liggen) en zijn we eerder klaar dan de twee dagen ervoor, de dertig km lopers komen niet langs en we staan wat verder

'Koffiezet-apparaat' Miranda

(vijftien km) van de finish, we houden helaas ook een grote pan soep over. Het weiland wordt weer netjes achtergelaten, de vrachtwagen volgestouwd en de jerrycans vullen we weer bij de supermarkt.

Doordat we eerder terug zijn dan de vorige dagen, heb ik tijd voor mijn broer en Onne. Na een drankje in de bar van de Ganzenheuvel en het diner (aard-appels, appelmoes, groente en vlees) volgt de laatste bespreking van dit jaar. We horen dat post 1 de voor vandaag ingeslagen stroopwafels (eigenlijk een bestelling voor de politie) alweer kwijt zijn en verder volgt er een soort evalua-

tie. Cor vond het (coördineren) heerlijk om te doen, maar veel te vermoeiend door de korte nachtrusten (net als de andere verzorgers waarschijnlijk). Voor het slapen gaan krijgt Onne's kuit nog een ontspannende massage.

Vrijdag 20 juli

Om half zes gaat de stop uit het luchtbed en beland ik zachtjes op de grond. Alle spullen worden ingepakt en naar beneden gebracht, na het ontbijt maak ik Onne wakker en neem ook zijn spullen mee.

Onze verzorgingspost is voor de 40 en 50 km-lopers zo'n kilometer na Cuijk, als de wandelaars de door militairen gemaakte pontonbrug over zijn. Sjaan en Anneke zijn er vandaag niet bij. We missen ze wel, tijdens de erge drukte hebben we geen tijd om te eten, rusten of naar de wc te gaan. Annie en Martien hebben wel hun zoon Stefan meegenomen om aan het begin en aan het eind mee te helpen met sjouwen.

Het is een zonnige dag tot een uur of een, we horen gerommel en er komt een donkere lucht aan, om half twee barst de hemel open. Wandelaars in (door het Rode Kruis uitgedeeld) poncho's of met paraplu's lopen door de regen te stappen. Een enkeling kunnen we nog helpen met een afdak of een warme kom tomatensoep.

Na ruim een uur en weinig klanten waag ik me ook maar in de regen en help mee met banken, vlaggen en vuilnisbakken opruimen. Al gauw ben ik, net als de wandelaars, doornat en doordat het in onze tent een modderboel is geworden, heb ik ook nog moddersandalen. Cor komt langs met Parcifal, die de koelwagen terug mag brengen. De rest wordt met meer man opgeruimd, schoongemaakt en in de vrachtwagen gestouwd. Als ik opgehaald word door Bart bij de pont in Cuijk is Onne al 'inge- haald' door zijn broer Dirk en zit alweer thuis in 's-Hertogenbosch.

Het eindresultaat van deze vierdaagse behalve een hoop lol is: pijn in mijn rug, dikke voeten, koppijn, schorre keel, blauwe plekken, een berg vieze was, geen medaille, maar wel twee flessen wijn (omdat de Ganzenheuvel vorig jaar 25 jaar bestond), 1 liter karnemelk (te veel ingekocht door Willem) en een bos gladiolen (door wandelaars achtergelaten).

-Joop Reichenfeld-

www.wandeljoop.web-log.nl

Vierdaagse van Nijmegen blijft speciaal, ook voor de 25e keer

Schuifelend de Maasbrug over

Zaterdagmorgen word ik om dezelfde vroege tijd wakker als in de vier dagen daarvoor. Dan realiseer ik me dat het zaterdag is, rek de vermoeide spieren in het oude lijf nog eens uit, draai me om, doezeel weer in – een droomloze slaap is het niet – maar om acht uur is het genoeg en ‘gooi’ ik voorzichtig de benen over de rand van het bed. Gisteravond was ik vóór negen uur al naar boven. Moe, heel erg moe. Of het nu kwam van de plensbuien in de laatste kilometers, of misschien omdat er toch minder trainingen in de benen zaten; ik weet het niet.

De eerste dag over de Waalbrug. Laat begonnen, want met de nieuwe dienstregeling van de NS kan ik pas om twee voor zes weg uit Vught. Ik heb wel een sneltrein vanuit Den Bosch. Iets voor zevenen vertrek ik als één van de laatsten op de 40 km-afstand. Met het inhalen van wandelaars wordt het langzaam steeds drukker.

Ergens krijg ik een bekertje koffie aangeboden, eet ondertussen de meegebrachte broodjes op, en wandel door Bommel. Het is aangenaam wandelweer. Ik passeer de eerste OLAT-post, die door mij altijd wordt overgeslagen: veel te druk. Iets verder zie ik wildplassende militairen. Zij komen met hun straal over het greppeltje, ik moet voorzichtig zijn om m'n schoenen droog te houden.

Dan Elst, de drukste en grootste doorgang van de eerste dag. De tweede OLAT-post wordt niet overgeslagen. Oosterhout, en daarna ‘de dijk’ met direct een waterpost; de organisatie is toch geschrokken van de taferelen van vorig jaar. Over de Waalbrug door de stad terug naar de Wedren. Om 15:30 uur ben ik thuis in Vught.

Vroeg opstaan gaat de tweede dag niet zo soepel meer als de eerste dag, en de dagen erna wordt dit niet beter. Dan vraag je je weleens af of al dat wandelen wel zo gezond is. Maar eenmaal onderweg valt het allemaal mee. De resterende dagen gaan de eerste kilometers door Nijmegen en dan is er voor mij nog ruimte genoeg. Naar de vroege startkaarten is veel vraag, die zijn vlug omgeruild voor late.

Ik passeer vermoedelijk de eerste uitvalers van die dag; zo slecht ziet het eruit voor sommige wandelaars. Ook krijg ik woorden naar mijn hoofd geslingerd dat je niet mag snelwandelen, terwijl mijn snelheid niet meer is dan 7,2 km per uur. In alle vroegte zijn er ook weer

de feestvierende en radbrakende studenten. Bij de eerste toiletposten van de dag staan lange rijen wachtenden. Veel ‘hoognodigen’ zoeken echter een rustiger plekje. Geen wonder dat de bossen en maisvelden rond Nijmegen er zo gezond en florissant uitzien. Ieder jaar in juli krijgen ze een extra bemesting toegediend.

Wijchen is vandaag de belangrijkste

Mia Dielesen schenkt liters cola weg

plaats waar we door komen. Doordat ik zo laat begin, wandel ik hier in het drukste gedeelte van de mensenmassa, maar ik weet niet beter. Zo gaat het ieder jaar. Als je zo ‘alleen’ loopt in deze drukte is het rustiger wandelen: je hoeft niemand in de gaten te houden. Want je bent elkaar zo kwijt! Een mobiele telefoon is dan een mogelijkheid, heb ik gezien en gehoord.

Onderweg eerst een of twee keer koffie (overal voor 1 euro verkrijgbaar), dan op de tweede OLAT-post cola. En altijd een flesje water bij de hand dat op verschillende plaatsen bijgevuld kan worden, hetzij door de organisatie, of bij de huizen langs de weg waar een waterslang over het hek hangt. Terug in Nijmegen een iets andere binnenkomst: nu langs de Waalkade naar de finish.

Mijn derde dag begint zoals gewoonlijk om zeven uur. Na ongeveer een uurtje wandelen is er koffie. Die drink ik meestal wandelend op – of ik moet toevallig een bekende zien bij de koffiekraam.

Net als de voorgaande dagen is er veel bermtoerisme in dorpen en bij huizen langs de route. Kinderen die snoepjes en koekjes aanbieden aan de voortdurende mensenzee. Van een klein meisje met een lachende mama of oma bij de hand durf ik wel een snoepje aan te nemen.

Verder zijn er pruimen, kersen, stukjes watermeloen, tomaten en vooral veel schijfjes komkommer. En soms heb ik kleine ‘dopjes’ met een hartversterkertje (Vieux) op tafel zien staan. Eigenlijk hoef je niks mee te nemen van thuis. Alles krijg je onderweg ergens langs het parcours wel aangeboden.

Het begint vóór Groesbeek al heuvelachtig te worden, maar de Zevenheuvelenweg ligt tussen Groesbeek en Berg en Dal, met prachtige vergezichten links en rechts van de weg. Ook bossen en schaduw voor de voortsjouwende, vermoeide, soms uitgeputte massa wandelaars. Groesbeek is vandaag de plaats waar het gebeurt. Alle afstanden komen hier doorheen. Het is een heksenketel als ik rond het middaguur door deze plaats kom. De OLAT-post wordt aangedaan. Dan verder over Berg en Dal en nog een stukje Nijmegen naar het vaste eindpunt.

De vierde dag begint, net als de voorgaande dagen, met prachtig wandelweer. Bij sommigen is te zien dat ze al enkele dagen in de buitenlucht verkeren. Verbrande koppen en neuzen, rode opgezwollen kuiten. Dat er deze Vierdaagse minder deelnemers zijn is voor mij – middenin de drukste deelname-afstand van 40 km – niet te merken. Vooral het smalle dijkje vanaf Overasselt langs de Maas tot de brug naar de overkant gaat voetje voor voetje. Het graskantje langs de weg biedt uitkomst.

Vlak voor de brug over de Maas staat een kraam met puddingbroodjes. Die wordt nooit overgeslagen. Al genietend van het broodje schuifel ik de brug over en vraag me af hoe al die deelnemers

Klaas Bakker (rechtsonder) op een van de OLAT-posten.

Tja, als je met zoveel mensen aan het wandelen bent, is zo'n partytent misschien wel handiger dan een woud van paraplu's. De OLAT-crew kon er wel om lachen.

met deze gang ooit op tijd binnen kunnen zijn. Dan is daar Linden, het dorp waar het ieder jaar een feest is om te wandelen. Jammer dat hier alleen de 40 km-afstand door komt. Wat dit jaar het thema is weet ik niet, maar ik heb veel clowns gezien dus het zou 'circus' kunnen zijn. En iedereen doet mee. In ieders voortuintje is wel iets van het thema terug te vinden.

In Beers komen de 50 km en de 40 km voor militairen weer bij ons. Daarna maakt de 50 km nog een extra lusje. Cuyk is vanouds een drukke gezellige plaats. Via de pontonbrug komen we aan de andere kant van de Maas. Even later de OLAT-post vlak voor Mook. Dan de laatste loodjes naar Nijmegen over een brede lange weg. Dit vind ik per-

soonlijk de minst aantrekkelijke route. De verwachting is regen en onweer aan het einde van de middag, maar het komt veel eerder dan voorspeld. Iets voor half twee barst een hevig noodweer los. De laatste kilometers worden afgelegd in een tropische plensbui met donder en bliksem.

Mijn 25e Vierdaagse van Nijmegen zit erop. Het zijn toch ieder jaar weer vier speciale dagen. Het grootste wandel-evenement dat er is, met 67 nationaliteiten en ruim 34.000 wandelaars die het dit jaar volbracht hebben. Met als sluitstuk de carnavaleske tocht over de Via Gladiola.

-Klaas Bakker-

UIT DE MEDIA

Beroemdheden op en langs de weg in Nijmegen

Johan Vlemmix is, na jaren oranjegek te zijn geweest, nu 'omgeturnd' tot klimaatgoeroe. Hij liep de Vierdaagse om zo het klimaatprobleem aan te kaarten. Het was de bedoeling geweest om verkleed te gaan als ijsbeer Knut – omdat dit dier symbool staat voor de smeltende ijskappen – maar dit ging niet door.

Marathonschaatser Erik Hulzebosch wandelde niet mee, maar moedigde in Wijchen de lopers aan, zulks in opdracht van een WC-papier-gigant in het Twentse. Zijn net verschenen CD mocht hij niet promoten; wel konden fans met hem op de foto, naast een pyramide van closetpapier.

Bron: *De Gelderlander*, 19 juli '07

Rolstoelers: eigen Vierdaagse

In de Ganzenheuvel (het vaste stekje van OLAT in Nijmegen) is zo'n vijftien jaar geleden een rolstoeler te gast geweest, die ook de Vierdaagse wou 'lopen'. Helaas mocht hij van de toenmalige marsleider niet deelnemen, omdat dit te hinderlijk zou zijn voor de wandelaars.

Sinds 1986 hebben rolstoelers al hun eigen Vierdaagse, en wel in 't Hof van Twente. Aan de ene kant jammer, dat het in Nijmegen en Apeldoorn niet kan; aan de andere kant zijn de rolstoelers wel een beetje te benijden om de ruimte die ze ongetwijfeld op de weg zullen hebben

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 25 juli '07

Wandelaars of lopers?

In de groene talkshow 'In Natura' (omroep Llink) werd gefilosofeerd over het verschil tussen wandelen en lopen. „Als je loopt, wil je ergens anders zijn. Als je wandelt, bèn je ergens“, zo vatte een van de gasten het samen.

Dat doet de vraag rijzen tot welke categorie de deelnemers van de Vierdaagse nou eigenlijk behoren. Die willen wel degelijk ergens anders zijn. Voorbij de finish bijvoorbeeld, of op de massage-tafel, of op een terras met een koel glas bier. Zou iemand hierover eens zijn of haar licht kunnen laten schijnen?

Bron: *Llink*, Ned.2, 21 augustus '07

Zware bergetappe eist veel van wandelaars

Omstreeks kwart over 10 had de bus ons afgezet in Anseremme, een dorpje langs de Maas vlakbij Dinant waar die rots Bayard midden op de weg staat. Als gebruikelijk is er eerst gelegenheid om in een kroegje iets te drinken. Omdat het toch wel een heel eind kuieren zal worden, besluiten we om maar meteen aan de tocht te beginnen.

Vandaag wandel ik in gezelschap van Anton en Nellie uit Veldhoven en hun hulp bij al dat klauterwerk onderweg heb ik dankbaar aanvaard.

Het aanloopstuk gaat langs de Maas met mooie kijkgatpatronen aan de overzijde van de rivier, waar de rotsen imponerend zijn. Vooral 'Rocher de Moniat' laat zich gelden ook al is het voor een groot deel in spiegelbeeld. Drukken op mijn fotoestel heeft voorlopig geen zin, want de batterijen hebben het na vijf jaar begeven. Op een nog rustig stukje van het parkoers heb ik de kans reservebatterijen in het kiekkastje te doen en daarmee lukt het wel weer!

Nog een eindje langs een jachthaven en een tennisveld en dan bereiken we de natuur in haar wildste vormen. Hoewel de rotsen links van ons al steiler en kaler worden, kunnen wij toch nog rustig voortstappen over een smal pad tussen de Maas en een steengroeven door.

Zodra we de alpinisten echt aan touwen en kettingen tegen de rotsen zien hangen, gaan wij ook naar boven, weliswaar nog niet te steil maar toch al genoeg om boven de begroeiing uit, aan de overzijde van de rivier de adembemende kasteeltuinen in ogenschouw te nemen. Daar ligt het domein van Freyr, een van oorsprong Renaissancekasteel dat staat te pronken temidden van prachtige Engelse en Franse tuinen met o.a. sinaasappelbomen.

We worden al snel ingehaald door de bergjongens en -meisje met in hun kielzog 'onze senior alpinist Tjeuke', uitgedost met prachtige snor en wandelstok. Terwijl ik nog krakend voortsjouw tegen de helling op, verdwijnt 't groepje al uit het oog. De ene bocht volgt op de andere, maar het einde komt alsmat niet in zicht. Hoe ze op het idee gekomen zijn om dit kronkelend gedrocht

We waren nog maar net begonnen met de wandeling, even buiten Anseremme, toen Carien Boerekamps onderuit ging op een steile en gladde afdaling die uiteindelijk zou eindigen aan de oever van de Maas. Wij stonden al met een groepje wandelaars beneden op het pad langs de rivier te wachten op de anderen toen we hoorden dat er iemand gevallen was. Wij klauterden daarop meteen terug naar boven. Daar was al iemand van de leiding bij Carien, die Toon per telefoon had gewaarschuwd en 112 had gebeld om een ambulance.

Toon van Wordragen, onze ervaren EHBO-instructeur, kon de eerste hulp verlenen en toen was het wachten op de hulpverleners. Die waren tamelijk snel ter plekke – althans: daar waar onze bus stond geparkeerd, op de verharde weg waar de wandelroute naar beneden dook. Vanaf dat punt moesten zij ook te voet de steile helling af met al hun hulpmiddelen.

Omdat het ongeval gebeurd was enkele honderden meters kronkelend naar beneden, konden zij daar echter niet veel meer uitrichten dan het gebroken been van Carien spalken. Ze brachten een opblaasbaar kussen aan en dienden haar een verdovend middel toe.

Daarop riepen zij de hulp in van de brandweer van Dinant, die via de Maas met een motorboot arriveerde en onder aan de helling aanmeerde. Met een draagbaar, die uitgerust was met bevestigingspunten waaraan stevige touwen waren vastgemaakt, klauterden de redders naar boven; zeer vermoeiend met al dat zware materieel op sleeptouw. Eenmaal bij Carien werd een hoofdkatrol vast gemaakt aan een stevige boom en met vier manschappen aan de draagbaar ging het daarna omlaag. Bij elke bocht in de afdaling werden hulprollers vastgemaakt aan een boom, die daar voldoende voor handen waren.

Eenmaal beneden werd de draagbaar dwars op de boot bevestigd en kon Carien naar de ambulance worden gevaren die een eind verderop klaar stond om haar naar het ziekenhuis te vervoeren. Deze toch wel spectaculaire reddingsoperatie nam ongeveer twee uur in beslag. Aldus het relaas van een van de personen die zich bij de hulpverlening dienstbaar maakte.

de naam van 'visserspaadje' te geven is me trouwens tot vandaag niet duidelijk geworden.

Eindelijk zijn we dan toch boven geraakt, daar staan de bussen die de groep voor de kortere afstand heeft gedropt. Dini weet te vertellen dat er even verderop iemand een ongeluk heeft gehad, waar Toon en de anderen naartoe zijn om hulp te bieden. Wij moeten op die plek meteen rechtsaf naar beneden: 'En kijk uit, hè!'

Het paadje, bestaande uit louter haarspeldbochten en oneffenheden met een dalingspercentage van zeker 30 procent, is oorspronkelijk door alpinisten uitgezet. Het heet 'sentier Christi-

ane' en voert onder het bergmassief Al'Lègne door. Het is beslist geen sinecure om dit pad af te dalen en bij nat weer zelfs ronduit gevaarlijk. Bij deze afdaling word ik voortdurend in de gaten gehouden door Anton en Nellie, die als het echt niet lukt even een handje toesteken. Na zo'n 200 meter dalen, komen een paar redders op handen en voeten naar boven klauteren; vooral Frans op zijn chauffeursschoentjes heeft het daar erg moeilijk mee.

Op de plek waar Carien is gestruikeld, is een brug van helpende handen geformeerd om ons om te leiden en zodoende voor Carien en haar helpers zo min mogelijk tot last te zijn. Toon is

nog bezig met de eerste hulpverlening en krijgt daarbij steun van Annie van Veggel. De hulpverlening uit Dinant is dan nog niet gearriveerd.

Eenmaal beneden, wandelen we vlak langs de oever van de Maas en is het opletten dat je niet achter een boomwortel blijft haken en als mogelijk visvoer in de sloot terecht komt. Al bij al is het terrein dat ons hier omringt nogal gevaarlijk en daarom is het afwijken van de gebaande paden streng verboden. Dit ravijn wordt omschreven als 'een gevaarlijke zonderling'.

Tot nu volgden wij zo'n beetje de loop

van de Maas, maar die gaan we nu verlaten samen met de GR 125 die nog even verder de stroom zal volgen. We werpen nog een laatste blik op de rotsformaties aan de overzijde en wenden dan de steven naar iets minder indrukwekkende massieven. Nog even zwaaien naar een groepje wandelaars een eind verderop in het weiland; die denken zeker dat de rood-wit gevlekte koeien ook markeringen zijn, maar nu besluiten ze toch om tussen de vlaaien door ook onze richting op te komen!

Geen rotspartijen meer, maar dat neemt niet weg dat ons pad nog behoorlijk de hoogte in gaat. Gelukkig hier geen gevaarlijke passages meer, alleen nog opletten dat je nergens achter blijft haken of struikelt door een van die veelvuldig voorkomende 'konijnenpijpen' in het pad.

Hier krijg ik een telefoontje van Dini: de hulptroepen zijn met Carien op weg naar het ziekenhuis en de bus gaat nu richting de soeppost. Voor een groepje wandelaars dat we inhalen, is het een mooie gelegenheid om een bankje te zoeken en een boterhammetje naar binnen te werken. Al klimmend door een bos met uit de kluiten gewassen kerstbomen komen we bij een 'point of view' waar we een schitterend zicht hebben op de Maas en het al eerder genoemde gevaarlijke bekken waar je maar beter niet kunt gaan rondlopen.

Vanaf hier zie je ook dat we al een behoorlijk eind geklommen zijn! Op een bankje aldaar is er nu ook voor ons een mooie gelegenheid om het meegenomen bammetje te nuttigen.

Na ongeveer 10 km wandelen bereiken we een dorpje waar enig teken van leven valt te bespeuren: Falmignoul. Voor liefhebbers is daar in een oud optrekje een tentoonstelling over de flora en de fauna van deze streek te be-

wonderen. Voor ons gelegenheidswandelaars is een bezoek aan het dorpje echter minder geschikt. Hier wordt namelijk een bijzondere ambachtelijke lekkernij gebrouwen en daarom worden we al rap op 'sightseeing' gestuurd. We lopen langs een veld waar het behoorlijk stinkt. Een eind verderop ligt de oorzaak daarvan nog als belt na te dampen!

Nu even niet stijgen, maar gewoon een tijdje een dalende lijn aanhouden door een gevarieerd landschap met weilanden en een enkel verwaald bosje.

Plotseling staan we dan oog in oog met een steile rots met daarop het indrukwekkende kasteel van Walzin, ook wel arendsnest genoemd. Het is gebouwd in een meander van de Lesse op een strategisch gelegen rotspunt. Heel lang heeft het de omgeving beheerst. De heren van Walzin bezaten het kasteel al in de 13^e eeuw, maar uit die tijd rest nog weinig omdat het kasteel meerdere malen verwoest werd. Conflicten tussen de prins-bisschoppen van Luik, Philippe de Goede en Maximiliaan van Oostenrijk veroorzaakten grote vernielingen. Ook oorlogen tussen Keizer Karel en Henri II brachten grote schade toe. Daarna werden nog grote vernielingen aangericht tijdens de Franse revolutie. Diverse restauraties hebben echter gezorgd dat het kasteel nu nog als een indrukwekkend bolwerk kan worden gezien.

Na het maken van een paar foto's wandelen we verder en komen bij de Lesse, waar het krioelt van de kajaks. Het lijkt wel of alle scholen naar hiertoe zijn gekomen om de aanvang van de vakanties te vieren.

De Lesse ontspringt ergens in Luxemburg en mondt bij Anseremme uit in de Maas. Tijdens de clubreis van augustus zullen we weer kennismaken met het riviertje, maar dan als de graver van de grotten van Han.

We gaan nu tegen de heuvel op en steken de rivier over via een smal pad dat gebruik maakt van de spoorbrug. Aan

de overkant lopen we onder de brug door en vervolgen ons parkoers. We verlaten de vallei over een pad, dat die naam eigenlijk niet mag dragen. Het is een aaneenschakeling van rotsachtig plaveisel in afwisseling met grof kiezel en door water uitsleten gleuven. De onnodige toevoeging op de routebeschrijving 'oneindig' maakt het wandelen extra zwaar omdat het nog waar blijkt te zijn ook...

Goed halverwege deze oneindigheid haal ik Anton en Nellie weer in, die even de tijd namen om iets te drinken en op mij te wachten. We genieten van het uitzicht vanaf de Alguilles de Chaleux. In de rotsenvallei ver beneden ons zien we een groep wandelaars bij de spoorbrug dezelfde manoeuvres uithalen als wij een halfuurtje geleden deden. Die hebben nog een zware klim voor zich. Maar ook onze klim is nog niet ten einde, al valt het na de korte rustpauze niet meer zo zwaar om vooruit te komen.

Net voor het einde van de klim komt nog iemand voorbij; hij wil de soeppost bereiken binnen de limiet. Helaas, ook voor hem gold na die extra inspanning geen pardon, zoals later zal blijken.

Omdat hier de bebouwing nogal schaars is, gelden boerderijen van enige omvang al gauw als herkenningspunt. Zo mogen wij na het afspeuren van de horizon op enige afstand de Ferme du Sûre herkennen.

>>>

UIT DE MEDIA

Ouderen doen tocht uit de hongerwinter nog eens over

Ton en An van Vught waren 11 en 6 jaar oud toen ze in de hongervinter van 1944 vanuit Rotterdam met hun moeder helemaal naar het oosten van Nederland liepen om te overleven. In de poppenwagen van An namen ze later voedsel mee terug.

Die barre tocht wilden broer en zus nog eens overdoen, maar dan wel in de zomer. Op 4 augustus was de start in Rotterdam, samen met een aantal andere bejaarde wandelaars. De 150 km tot het eindpunt Hattem (onder Zwolle) was in zeven etappes verdeeld; ruim 20 km per dag. Het groepje lopers had gezelschap van ouderen die op de fiets of met de auto meereeden.

Bron: gratis krant 'Dag', 6 aug. 2007

OLAT komt uitstekend voor de dag in de regionale pers

Dat onze PR-commissie goed aan de weg timmert, blijkt wel uit de diverse artikelen die in één week tijd verschenen in het Eindhovens Dagblad en uit publicaties in andere bladen.

Op vrijdag 3 augustus bracht het E.D. een uitgebreid stuk over de Kempenlandtocht, de tocht die de L en de A van OLAT eer aan doet (110 km). Hier komen Hugo Prinsen en Paul Canters aan het woord als deelnemers aan de tocht, en Hans de Vries als organisator. In tal van streekbladen werd de informatie over de Kempische Wandeldagen opgenomen. In het Eindhovens Dagblad volgde naderhand nog een reportage over de KWD.

Op zaterdag hadden meerdere kranten van het Wegener concern een hele pagina (tabloid) over het Airbornepad Market Garden. Weer het bewijs dat dit pad, zo'n kleine drie jaar na de opening, nog steeds een vooraanstaande plaats in het Nederlandse wandelwengeniet inneemt.

Het gidsje, dat onder meer bij de VVV in Eindhoven verkrijgbaar is (maar ook via de OLAT-site) wordt in het artikel eveneens vermeld. Dus met de verkoop zal het wel goed zitten.

*Bron: Eindhovens Dagblad,
3 en 4 aug. 2007*

>>> Meer indruk maakt een eindje verderop een gedenksteen aan Joseph Denamur, die op 28 jarige leeftijd overleed op de Annapurna. Het dorpje waar deze steen staat heet Furfooz, en er staan zoveel auto's geparkeerd in de enige straat die het rijk is, dat het dorp ook meteen helemaal vol staat. Waarschijnlijk een bruiloftpartijtje. Het begint te regenen en ik wil mijn regenjack aantrekken. Na de uitvoering van dit voornemen is de bui evenwel al over en zit ik de rest van de tocht met dat hete warme plastic ding opgescheept! Buiten het dorp begint meteen een natuurpark dat 65 ha omvat en in handen is van de vereniging Ardennen en Gaume. In dit gebied heeft reeds in zeer vroege tijden bewoning plaats gevonden. Wegwijzers geven aan waar iets te bewonderen is, maar daarvoor moet men wel een toegangsbewijs kopen bij de ingang van het park.

We laten het reservaat aan onze linker kant voorbij gaan en zien rechts zo af en toe een landhuisje tussen de begroeiing. Bij een gedenkkruis is een loopbrug gelegd en belangstellenden kunnen er een kijkje nemen bij de rots waar de Lesse 'ondergronds' gaat. Maar het duurt niet lang of we zien de Lesse alweer heerlijk stromend in de openlucht. Overal gegil van de jeugd in kajaks, heerlijk!

Wij zijn ondertussen aangekomen in een beroemde buurt met allemaal hollen in bergwand links van ons; rechts nog steeds de rivier. Dan ineens weer een drukte van belang op de oever. Kinderen worden in en uit kajaks ge-

holpen, terwijl anderen zich vermaken met een ijsje of drankje. Het is weer zo'n beroemd punt, maar dan als 'buvette aan de Lesse', een kajakknoppunt met horeca. Later horen we dat enkele laatkomers hier zijn blijven plakken, en waarom niet!

Voor ons is het nog maar een kilometer tot de soeppost. De limiet die Toon ons oplegde zou ik ook zonder die regelgeving wel hebben uitgevoerd. Kei kapot!

Na een bekertje soep en nog wat opbeurende woorden van Dini ontdekken we al gauw dat er aan de overkant van de Lesse nog een 'buvette' is. Enkel een brug over en we zijn er. We houden ons aan de afspraak: op tijd terug. Wat anders, want Toon glipt ook even mee!

De kleinste helft van het gezelschap is reeds te voet door naar het eindpunt in Houyet, zo'n kleine 9 km verderop, terwijl de andere helft zich langzamerhand verzamelt bij soeppost en bus.

Op het afgesproken tijdstip vertrekken ook wij per bus naar Houyet, waar het nog even zoet toeven is in 'La Bascule'. Om zes uur wordt dan weer koers gezet richting het vaderland, met nog enig oponthoud onderweg omdat vanwege de begeleiding van onze ongelukkige Carien niet iedereen van het gezelschap in de juiste bus zat.

Trouwens, niet alles was in mineur. Welnee: Jos onze centenbeheerder vierde zijn geboortefeest met pennywafels....

Tot een volgende clubreis.

-Ad van Asten-
met bijdrage van Jo Willems

Via particulier landgoed Eikenburg nabij Motel Eindhoven

Hertog Hendrikpad krijgt mooie omleiding

Te zijner tijd verdwijnt de Van der Beken Pasteelweg, die parallel loopt aan de A67 tussen de Aalsterweg en de Roostenlaan in Eindhoven. Zodoende is er vanaf Hotel Van der Valk een omleiding ontworpen voor het Hertog Hendrikpad. De nieuwe route loopt over het particuliere landgoed Eikenburg, dat niet alleen fraai is aangelegd maar ook een rijke historie kent. Diverse gebouwen staan op de rijksmonumentenlijst.

Het landgoed is sinds 1894 eigendom van de Broeders van Liefde. Twee eeuwen geleden is deze congregatie opgericht in Gent. Met de zorg voor o.a. psychiatrische patiënten waren de broeders hun tijd vooruit. Een tweede belangrijke doelstelling was van oudsher het onderwijs. Vanuit Gent volgde eerst uitbreiding in België en vervolgens over de grenzen, te beginnen in Eindhoven. Hier namen de broeders tevens de zorg op zich voor de verstandelijk gehandicapten op Eckartdal. (Dit landgoed is verzelfstandigd en werd al eerder opgenomen in de route van het Hertog Hendrikpad.)

Eikenburg is ontstaan als adellijk domein. De gronden werden in 1823 gekocht door jonkheer Van der Beken Pasteel. Na de overname bouwden de broeders er hun pensionaat en jongensschool uit tot een bloeiende onderneming. Ook leidden ze een groeiend aantal kloosterlingen op. De broeders konden de groei amper bijbenen en realiseerden de ene na de andere uitbreiding. In de jaren twintig maakte de oude villa plaats voor een enorm nieuw complex.

Ook de Mariakapel werd toen vervangen, maar moest zes jaar later alweer uitgebouwd worden. De gebrandschilderde ramen zijn nadien geschonken door de fabrikantenfamilie Van Abbe, die op het domein haar eigen mausoleum had mogen bouwen. In december trekt de bijzondere kerststal altijd veel bezoekers; daarbuiten is de kapel alleen in overleg te bezichtigen. Er hangt een bijzondere Maria-icoon afkomstig uit Kreta.

Het bos van Eikenburg is wel opengesteld. In de diverse bijgebouwen vinden tegenwoordig tal van instellingen onderdak, waaronder twee scholen, de Zonnebloem en het inloophuis De Eik voor kankerpatiënten.

In het HHP-gidsje worden de regels 1 t/m 6 op pagina 9 (kaart 3) als volgt gewijzigd:

Via de verkeerslichten steekt u de Aalsterweg over. Direct linksaf na de oversteek en 10 meter de Aalsterweg volgen (richting centrum). Rechtsaf door draaihek van Eikenburg. Voorbij de vijver met picknickbank linksaf het Beukenlaantje in. Rechtsaf bij tweede pad. Linksaf slaan op T-kruising (Leemhoefpad; met meteen links de openluchtkapel). Op de volgende T-kruising rechtsaf (asfaltweg Eikenburg). Linksaf voor de grote kapel en de verharde weg volgen tot aan het toegangshek. Hier verlaat u het landgoed.

Rechtsaf na het hek (Roostenlaan; rechts staat het mausoleum van de familie Van Abbe) en deze straat 550 m volgen, het viaduct onderdoor. Volg dan het fietspad. Rechtsaf na 25 meter. U komt op een breed bospad. Dit volgen tot u het bos verlaat.

Meer informatie op www.olatnieuws.nl

Broeder-overste wandelt zelf ook

OLAT-markeerster Wendy van der Heijde woont vlakbij Eikenburg. Het is haar idee om de broeders te vragen of het Hertog Hendrikpad over hun landgoed mocht worden omgeleid.

Broeder-overste Ton van Heugten had nog nooit van OLAT gehoord, maar als ervaren wandelaar gaf hij meteen toestemming. Trouwens, ook zijn secretaresse Truus is een enthousiast wandelaarster. De 72-jarige broeder woont en werkt al een halve eeuw op Eikenburg, met een onderbreking tijdens de oorlog (toen Eikenburg militair hospitaal was; eerst van de Duitsers en later van de Britten) en een periode van twee jaar waarin hij in Nijmegen was gedetacheerd. Daar liep hij de avondvierdaagse, en in 1958 ook de 'echte' Vierdaagse met een groep kinderen van instituut Jonkerbosch.

Maar wandelen doet hij eigenlijk al sinds de tijd dat hij als 14-jarige op een jongensinternaat kwam. Veel andere vormen van ontspanning waren er toen niet. Eenmaal ingetreden bij de Broeders van Liefde, nam broeder Ton als groepsleider op Eikenburg zelf hele schoolklassen mee uit wandelen. Zondag, na de studie-uren, ging hij met zijn jongens dikwijls de Stratumse Hei of de Leenderhei op. "En als we onderweg langs de villa van mevrouw Van Riemsdijk (van het Rode Kruis) kwamen, mochten we bij haar op het gazon limonade drinken." In de wijde omgeving kent hij nog steeds elk paadje.

Het wekelijks bezoek aan het sportfondsenbad in de stad ging ook altijd gepaard met een wandeling. En als in de winter het ven bij de Hut van Mie Pils bevroren was, liep broeder Ton er na schooltijd met zijn pupillen heen om te schaatsen. "En in het donker te voet weer terug." Ook zette hij soms speciale tochten uit van zo'n 25 kilometer, met een diploma na afloop. "Zelf liep ik dan altijd mee, om te voorkomen dat ze een stuk zouden afsnijden", lacht hij. "Ik spreek nog weleens oud-leerlingen die al hun wandeldiploma's hebben bewaard."

Volgens broeder Ton werd er soms wel gemopperd als de jongens moesten wandelen. "In latere jaren kreeg je ze niet veel meer mee. Toen gingen ze liever fietsen." Met de sluiting van het internaat in 1997 kwam er definitief een einde aan die wandeltochtjes.

-Mirjam Kies-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Four Days Walks te Castlebar (Ierland)

Op woensdag 27 juni '07 reisde mijn persoon om 06.21 uur van Baarn per trein naar Schiphol, op weg naar de vierdaagse van Castlebar. Om kwart voor 10 vertrok ons vliegtuig naar Dublin, waar we precies even laat (Ierse tijd) arriveerden. Na het passeren van de douane wachtten we bij de lopende band totdat de koffers en tassen van onze groep (Jago Travel) tevoorschijn kwamen. Nadat alles afgehandeld was, bracht een bus ons naar Castlebar, met onderweg een lunchpauze in een restaurant in Longford.

In Castlebar arriveerden we tussen 16.00 en 17.00 uur. Eerst werden vele wandelaars afgezet bij Daly's Hotel, vervolgens de rest bij andere onderkomens. 's Avonds vond bij Welcome Inn Hotel de opening plaats met wat redevoeingen tussendoor. Dit hotel was ook de vaste start en finish van de vierdaagse, met dagelijks muzikaal entertainment.

Op donderdag 28 juni startten we om 08.30 uur in noordelijke richting via Pontoon Road, Knocaskibbole en Sarnaght, waar de verschillende routes zich afscheidden. Wij (wandelaars van de 40 km) gingen verder noordwaarts via Windy Gap naar Lough Beltra, daarna enige tijd in zuidwestelijke richting en aan het eind van dat meer volgden we de weg in de zuidwaarts en daarna via Tawnycoolawee en Rathbawn naar de finish. Het was een mooie tocht, ondanks het regenachtige weer.

Op vrijdag 29 juni om 08.30 uur gestart. We wandelden in westelijke richting via Snugborough, Kilnageer en Raheens en daarna in noordelijke richting via Letter en Derrintioura tot aan een drukke weg. Na het oversteken ervan liepen we over grindwegen met veel bremstruiken aan weerszijden. Na enige tijd doemde Lough Beltra op, dat we enige tijd volgden aan de linkerkant tot aan Glenisland. Daar passeerden we een witte kerk, waarna we afbogen via Monagerraun. Na een kruising sloegen we grindwegen in langs weilanden en boerderijen tot aan een asfaltweg. Die volgden we in zuidoostelijke richting via Tawnycoolawee en Rathbawn naar de finish. Het was een mooie tocht en het weer was goed. Net als de vorige dag was er in Welcome Inn weer muzikaal entertainment. 's Avonds een live optreden met welbekende Ierse musici.

Op zaterdag 30 juni vertrokken we om 08.30 uur. We wandelden via Newantrim naar Clydagh, waar de wandelaars op de 20 en 40 km van elkaar scheidden. De veertigers wandelden eerst oostwaarts via Cloonkes en daarna in noordwestelijke richting naar Ross West, waar we een drukke weg overstaken. Vervolgens naar Crimlin en vandaar in noordelijke richting via de boerderijen van Tawnykinaff naar Sheeans, tot aan een verharde weg. We naderden de verzorgingspost voor de rambler. Op die post zagen we de rambler komen aanlopen. Het was een lange sliert.

Na enige tijd langs kronkelige en bergachtige grindwegen met vele vergezichten naar Burren. Daarna volgden we de weg in zuidelijke richting via Sarnaght en Knockaskibbole naar de finish. Daar wachtte ons weer muziek. Het was een mooie tocht en het weer was goed.

Op zondag 1 juli om 8.30 uur gestart. We wandelden eerst door de stad. We passeerden de Mall (vroegere startplaats) en de spoorlijn. Daarna in zuidoostelijke richting via French Hill, Milebush, Lightford en daarna in zuidelijke richting via Gortnasmuttaug en dan weer oostwaarts naar Belcarra en noordwaarts naar Manulla. Hierna gingen we de heuvels in via kronkelingen met vele vergezichten. We volgden het heuvelige parcours tot Miadletown. Vandaar langs asfaltwegen verder via Lecarrow, Derrynacross en Breandrum. Intussen hoorden we auto's rijden in de verte, waar we later die weg overstaken. Tot slot liepen we in westelijke richting naar de finish en de muziek. Het was een mooie tocht en het was warm weer. Er waren 850 wandelaars van start gegaan.

Om 18.30 uur vond de sluitingsceremonie plaats met diverse prijsuitreikingen en redevoeingen. Op maandag 2 juli werden we vanuit het hotel om 08.30 uur per bus opgehaald. Na een pauze in Longford arriveerden we tegen de middag in het centrum van Dublin, ter hoogte van Trinity College. Er was gelegenheid om rond te wandelen, te winkelen of te lunchen. Vervolgens naar Dublin Airport, waar we lieten inchecken. Om 17.50 uur (Ierse tijd) vertrok het vliegtuig naar Schiphol, waar we om 20.30 uur arriveerden. Per trein reisde ik verder en om 22.20 uur kwam ik thuis.

-Constant Dedel-

- De Andreas Manna Stichting presenteert -
Van 13 t/m 19 oktober 2007

Heb 't lef, loop de Afrikaweg!

start: Hoogeveen
13-10-2007

 Andreas Manna Stichting

<http://afrikaloop.andreasmanna.org>

 JULIANAWANDELTOCHT
In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geoefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538
email bertenmien@hetnet.nl